

فصل اول

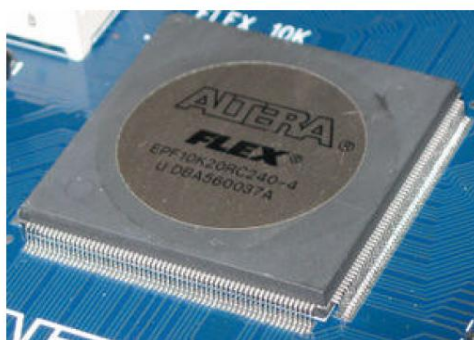
عنوان پروژه و تحقیق

طراحی و ساخت برد آموزشی Xilinx FPGA با زبان برنامه نویسی VHDL

سالها پیش که طراحی دیجیتال پایه عرصه وجود نهاد و IC های استاندارد ی چون گیتها، فلیپ فلاپها، لچها شمارنده ها و... ساخته شدند به تدریج پردازنده هایی با قدرت محدود که اولین کامپیوتر های شخصی بر اساس آنها طراحی شده بود دنیای دیجیتال را به وجود آوردند، تصور روزی که فاصله سخت افزار و نرم افزار به حد کنونی برسد به طوری که تمام مرزهای طراحی رادر نوردیده و سخت افزار به نرمی و انعطاف پذیری درآید بسیار دشوار بود.

اما بعدها با طراحی حافظه های قابل برنامه ریزی دوباره و فن آوری EPROM حافظه های پایای با قابلیت برنامه ریزی و پاک سازی و PAL آرایه های منطقی قابل برنامه ریزی و سرانجام فن آوری آرایه های سوئیچ های فیوزهای قابل برنامه ریزی چندباره، انقلابی نوین رادر عرصه طراحی دیجیتال به وجود آورد که مفهوم طراحی دیجیتال را دچار تحولی عظیم در عرصه های دیدگاه معماری، حجم طراحی، سرعت و نوع نگرش به طراحی دیجیتال نموده است.

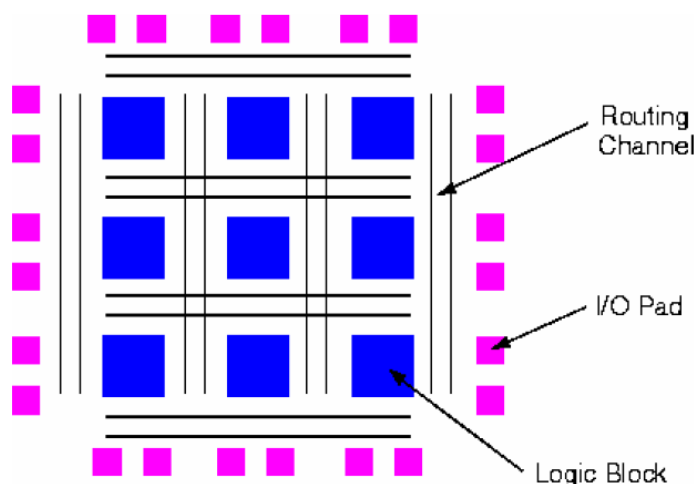
به طوری که امروزه FPGA ها آرایه های گیتی قابل برنامه ریزی میدانییک بوم نقاشی سفیدرا در اختیار طراح قرار می دهند که به او اجازه می دهد تا طراحی دیجیتال خود را آنچنان که می خواهد و با هر حجم و پیچیدگی لازم، طراحی و سپس به جای انتخاب IC های استاندارد و جداازهم و کنارهم قرار دادن آنها در روی یک مدار و وصل کردن آنها از طریق یک برد مدار چاپی (PCB)، با استفاده از یکی از زبانهای توصیف سخت افزاری نظیر VHDL، هریک از قطعات دیجیتالی مورد نیاز را نوشته و با وصل کردن نرم افزاری آنها، سرانجام فایل کامپایل شده نهایی را از طریق یک رابط سخت افزاری بر روی یک بسته سخت افزاری خام با تعداد پایه های مورد نیاز برنامه ریزی کرده و از این IC جدید "خود ساخته" استفاده کند.

شکل شماره ۱-۱ نمونه آی سی شرکت ALTRA

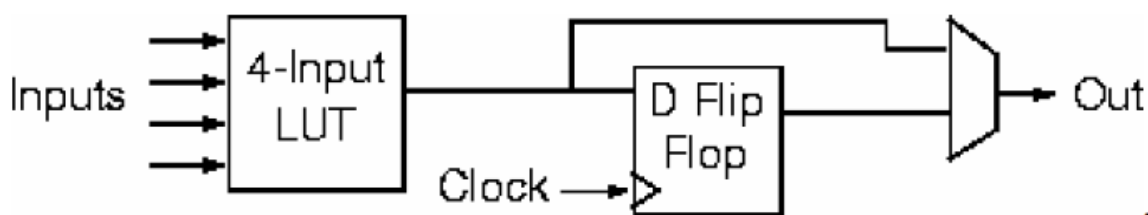
بررسی ساختار داخلی FPGA

FPGA را می توان به صورت جزیره های مجزایی در نظر گرفت که توسط شاهراهایی به هم متصل می گردند. به عبارتی FPGA شامل یک سری بلوک منطقی و نیز سیم های بین آنها می گردد. دو پد ورودی و خروجی نیز در انتهای هر یک از ردیفها یاستوانها قرار داده شده است. خطوط اتصال دهنده بین بلوکها از نظر تعداد و اندازه یکسان می باشند که در شکل شماره ۱-۲ نیز نشان داده شده است.

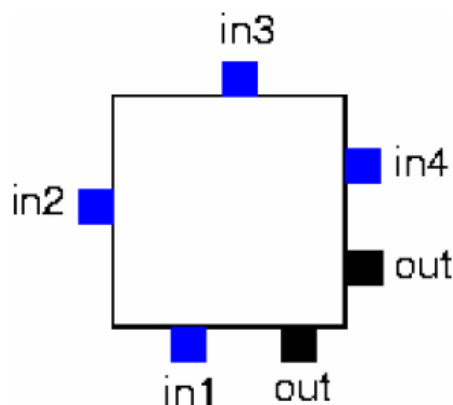
شکل شماره ۱-۲ خطوط اتصال دهنده بین بلوکهای داخلی FPGA

هر مدار منطقی که روی FPGA با استفاده از پروگرامر ریخته می شود طوری روی FPGA پیاده می شود که با استفاده از بلوکهای منطقی و مسیرها بین این بلوکها بتواند تابع داده شده را اجرا نماید. هر بلوک منطقی در FPGA دارای ۴ ورودی به جدول مراجعه ای (Look Up Table_LUT) و یک فلیپ فلاپ، می باشد. در شکل شماره ۱-۳ نشان داده شده است :

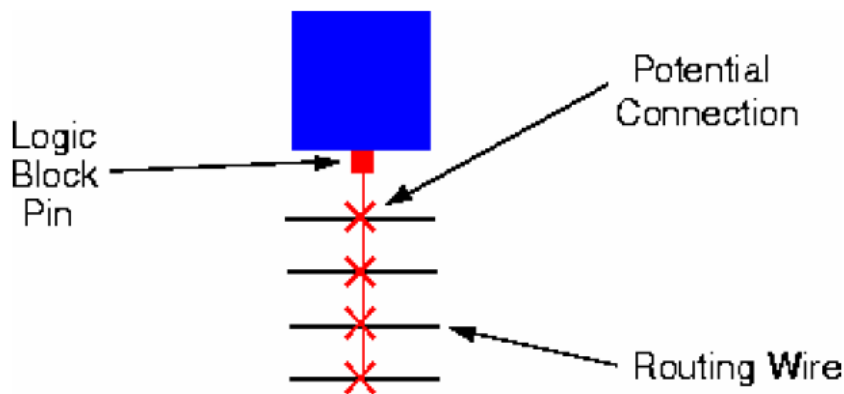
در شکل شماره ۱-۳ مدار داخلی در هر بلوک منطقی FPGA

تنها یک خروجی برای این بلوک وجود دارد که می تواند خروجی ثبت شده (Registered) یا ثبت نشده (Un Registered) قبلی را به خارج انتقال دهد، از آنجایی که پایه Clock به طور داخلی سیم کشی شده است. در نوع تجارتي می توانید این پایه را نادیده بگیرید و در نهایت هر بلوک به شکل شماره ۱-۴ خواهد بود.

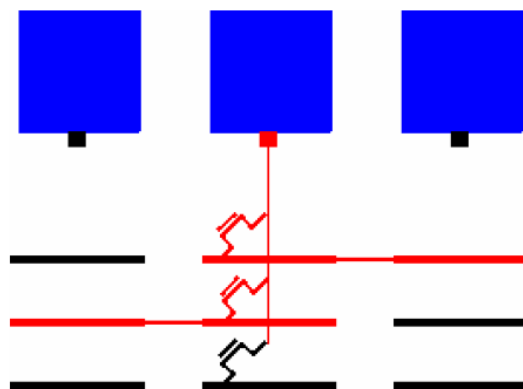
شکل شماره ۱-۴ شمای کلی هر بلوک داخلی FPGA

وضعیت هر پایه ورودی به گونه ای است که قابلیت اتصال به هریک از بخشهای کانال را داشته باشد شکل شماره ۱-۵ به طور کامل وضعیت آن را بیان می دارد.

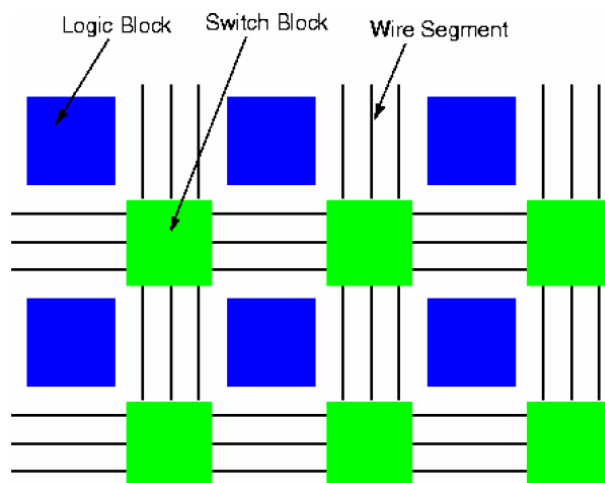
شکل شماره ۱-۵ وضعیت هر پایه ورودی FPGA

در شکل شماره ۱-۶ نیز نمایی از طریقه برقراری این اتصالات آورده شده است. این کار را می توان به راحتی با استفاده از سویچ های MOSFET انجام داد. بافرمان به هر قسمت می توان آن مسیر را به پایه متصل نمود.

شکل شماره ۱-۶ برقراری اتصالات پایه ورودی FPGA

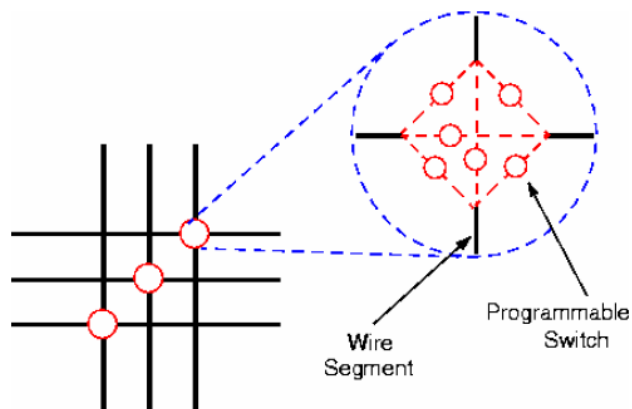
تعریف خطوط داخلی یابه عبارتی سیم کشی داخلی FPGA به طور کامل از هم مجزا نیستند بلکه با استفاده از سویچهای این خطوط به هم راه می یابند. از این طریق می توان از تعداد خطوط کمتری برای اتصال میان بلوکها استفاده کرد. شکل شماره ۱-۷ این مطلب را روشن تر بیان می دارد:

شکل شماره ۱-۷

تعریف خطوط داخلی یابه عبارتی سیم کشی داخلی FPGA

سوییچ هایی که برای استفاده در کانالها استفاده می شوند قابلیت برنامه ریزی داشته و با توجه به برنامه و بلوک بندی آنها برنامه ریزی می شوند. اگر فرض کنیم که تعداد خطوط بین بلوکها ۳ باشد می توان شکل این سوییچها را به صورت شکل شماره ۸-۱ نشان داد:

شکل شماره ۸-۱ سوییچ های قابل استفاده در کانالها

معمولا تکنولوژی ساخت چنین سوییچ هایی از نوع Planer یا domain-based switch می باشد. توجه داشته باشید در تغییر مسیر ها همانگونه که در شکل نیز نشان داده شده است سیم شماره ۱ تنها می تواند به همان شماره از سیم (۱) در مسیر بعدی متصل گردد - از ۱ به ۲ در این سوییچ ها امکان پذیر نیست و مسیر اصلی همچنان حفظ می گردد.

چگونگی عملکرد و کاربرد FPGA

شاید تا به حال مدارهای منطقی را به وسیله گیت‌های NOT،OR،AND ساخته اید. برای ساخت چنین مدارهایی از قبیل شمارنده ها ، کنترل کننده ها ، و... ابتدا باید تعریفی از مدار در دسترس باشد سپس با توجه به منطق اعداد دودویی یک جدول صحت برای مدار تشکیل می شود و حالت‌های مختلف مورد بررسی قرار می گیرد سپس با توجه به جدول صحت مدار توسط گیت‌های منطقی مانند NAND، NOT،OR،AND طراحی می شود پس از این مرحله نوبت به پیاده سازی مدار بر روی برد توسط آی سی های منطقی می رسد و همانطور که میدانید یکی از وقت گیر ترین و خسته کننده ترین مرحله ساخت یک مدار همین قسمت است. بعد از این مرحله نوبت به تست مدار جهت اطلاع از درستی مراحل کارکرد مدار می رسد. اگر در یکی از مراحل قبل دچار اشتباه شده باشیم مطمئناً در مرحله تست مدار دچار اشتباه مشکل می شویم. در صورت اشتباه در مراحل قبل باید تمام مراحل را از آخر به اول یک به یک چک کنیم تا بتوانیم اشتباهات احتمالی موجود در نحوه بستن و سیم کشی مدار ، طراحی مدار را از روی جدول صحت و درستی جدول صحت را برطرف کنیم . با توجه به مطالب گفته شده حتماً به این نکته اذعان خواهید داشت که بیشترین اشتباهات در مرحله سیم کشی و بستن مدار بر روی برد پیش خواهد آمد.

ممکن است سیمی در جای اصلی وصل نشده باشد و یا ممکن است یک پایه به هیچ جا متصل نباشد و یا اشتباهات مشابه اینها ... از طرف دیگر می دانیم که هر چه مدار بزرگتر و پیچیده تر باشد اشتباهات بیشتر و عیب یابی مشکل تر خواهد بود. اینجاست که نقش آی سی های FPGA نمایان تر می شود. آی سی هایی که با داشتن انواع گیت‌های مختلف درون خود بسیاری از مشکلات ناشی از عیب یابی مدارهای منطقی را برطرف کرده است.

قابلیت و توانایی های FPGA

اما آنچه که قابلیت و توانایی FPGAها را بالا برده است توانایی هایی است که پاره ای از آنها در زیر آمده است:

۱. امکان تعریف هریک از پایه های ICها به صورت ورودی یا خروجی یا هر دو.
۲. امکان تعریف وضعیت عملکرد هر پایه در هنگام استفاده یا عدم استفاده، به عنوان مثال عملکرد HIGH امپدانس (Z) در هنگام عدم استفاده و یا قرار گرفتن در یک وضعیت منطقی صفر یا یک در هنگام عدم استفاده.
۳. امکان تشخیص تغییرات سطوح یا لبه های پایین رونده یا بالا رونده منطقی اعمال شده به هر پایه.
۴. امکان برنامه ریزی چند باره از طریق پایه های برنامه ریزی JTAG یکی از استانداردهای برنامه ریزی (IEEE) و تغییر معماری آن).
۵. امکان تغییر متناوب معماری داخلی با استفاده از سری های BOOTABLE که نقشه معماری آنها در یک حافظه خارجی نگهداری شده و با تغییر آدرس برنامه ریزی می توان IC را با معماری جدید BOOT کرده و از آن استفاده کرد.
۶. امکان برنامه ریزی در مدار (ISP) که این قابلیت را به وجود می آورد تا بدون اعمال تغییرات سخت افزاری و تنها از طریق پورت برنامه ریزی JTAG، معماری داخلی IC را تغییر داد.
۷. محدوده گستره ای از پایه های قابل استفاده در این ICها که از بسته های ۴۴ پایه تا ۵۱۴ پایه و حتی بالاتر با حجم گیتی داخلی متفاوت که بسته به نیاز براساس میزان پیچیدگی داخلی و تعداد پایه های IC را تغییر داد.
۸. ککاهش حیرت انگیز حجم مدار و مجتمع سازی در ابعادی تنها به مساحت چند سانتی متر مربع.
۹. یکسان سازی عناصر طراحی واز میان بردن تمامی مشکلات ناشی از عدم تطابق استانداردهای مختلف. (LS, HC, S, AS, ...)
۱۰. از میان بردن تمامی نویزهای ناشی از وجود قطعات مختلف و مجزا در مدار.
۱۱. ککاهش چشمگیر توان مصرفی و اتلاف توان...
۱۲. افزایش سرعت پردازش و خطکهای انتشار به دلیل استفاده از فناوری پیشرفته و دستیابی به خطکهای انتشار تا ۴ns و فرکانس کلاک فراتر از ۱۷۸ مگاهرتز.
۱۳. کار بادو سطح ولتاژ ۵V و ۳.۳V جهت استفاده از آنها در دستگاههای قابل حمل مانند گوشی های موبایل.
۱۴. ضریب ایمنی صد در صد به دلیل عدم امکان دستیابی به محتوای داخلی و عدم توان توصیف محتوای داخلی به دلیل انجام ساده سازی و فشرده سازی بسیار پیچیده. و بسیاری از قابلیت های حیرت انگیز دیگر که امکان انجام یک طراحی مجتمع، کم حجم، بهینه و سریع را فراهم می آورد.

کارخانه های تولید کننده FPGA

گرچه شرکتهای بسیاری بسته های FPGA را تولید می کنند اما از میان آنها در شرکت ALTERA و Xilinx از جمله عمده ترین تولید کنندگان این محصول هستند که از این میان شرکت Xilinx نوع دیگری از این بسته ها را با نام CPLD را تولید می کند که به صورت Bootable عمل می کنند. بدین معنی که داده های برنامه ریزی معماری داخلی خود را از یک حافظه ی خارجی خوانده و خود را پیکربندی کرده و سپس آماده کار می شوند. تمامی این محصولات با توجه به تعداد پایه ها و حجم پیچیدگی قابل برنامه ریزی در آنها براساس تعداد گیت های داخلی در بازار موجود و قابل دسترس هستند. از جمله سری های پر قدرت و پر حجم آنها سری flex از محصولات شرکت ALTERA که در نمونه ای از آن می توان یک CPU مدل ۴۸۶ را جای داد.

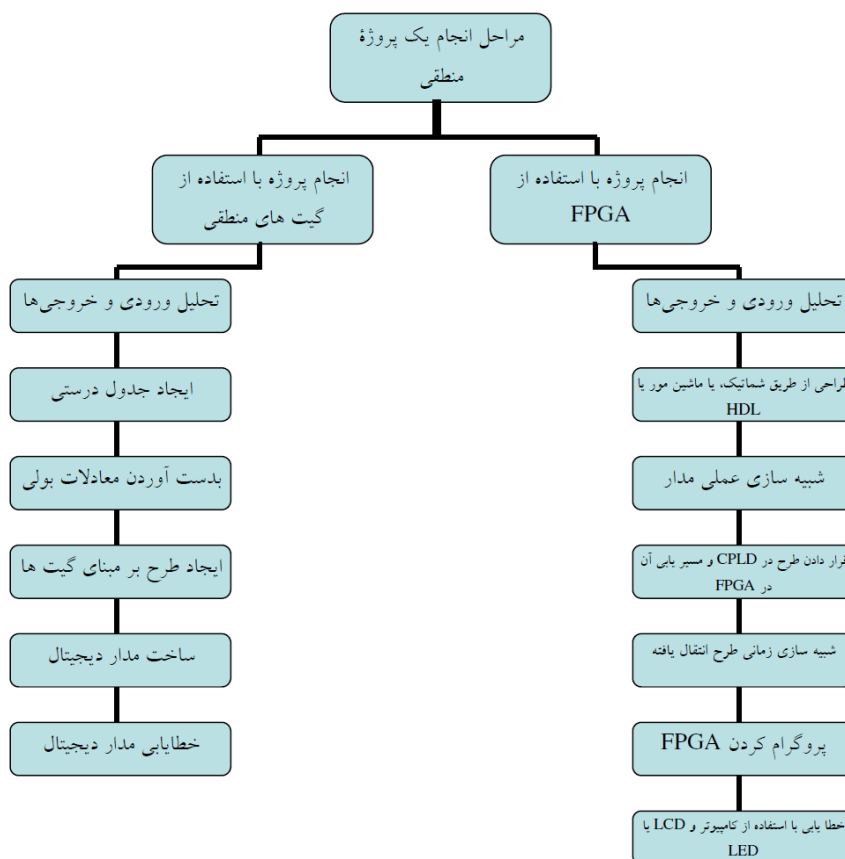
زبانهای برنامه نویسی FPGA

از جمله زبانهای متداول برنامه نویسی سخت افزار VHDL،VERILOG،AHDL،ABEL هستند که هریک با استفاده از syntax خاص خود برای توصیف سخت افزار مورد استفاده قرار می گیرند که با استفاده از هریک از آنها می توان هر طراحی دیجیتالی را به زبان آنها نوشته و تحلیل و سپس استفاده کرد.

نرم افزارهای مربوط FPGA

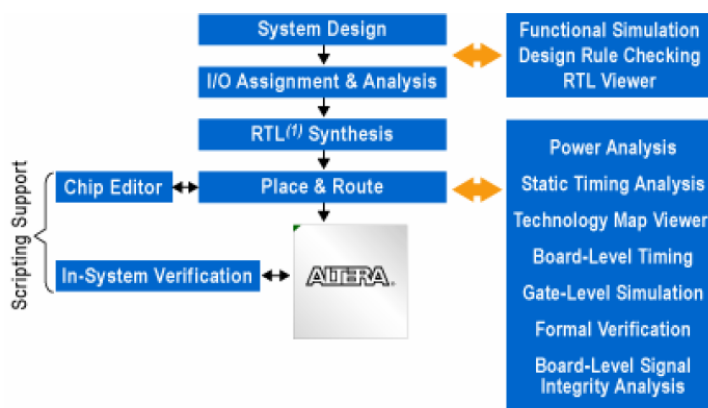
معمولا هر یک از کارخانه های تولید این آی سی ، نرم افزاری را جهت استفاده از تولیدات معرفی می کند. معروفترین و پرکاربردترین این نرم افزارها مربوط به شرکت Xilinx می باشد. که کلیه مراحل اعم از شبیه سازی پردازش و پروگرام کردن در آن قابل اجرا می باشد. از نرم افزار دیگر می توان Protel DXP اشاره کرد که همه قابلیت های فوق را دارد علاوه بر آن می تواند نقشه PCB آن را نیز ارائه دهد.

در فلوجارت شکل شماره ۹-۱ مقایسه بین روشهای انجام پروژه با استفاده از گیتهای منطقی ویا FPGA با هم مقایسه شده است.

شکل شماره ۹-۱ فلوجارت مقایسه بین روشهای انجام پروژه در FPGA

شرکت ALTRA نیز مراحل مختلف مربوط به استفاده از آی سی تولید خود را به صورت شکل شماره ۱۰-۱ بیان داشته است.

شکل شماره ۱۰-۱ مراحل مختلف مربوط به استفاده از آی سی ALTRA

فصل دوم

تشریح نقشه فنی پروژه و سفت افزار طراحی شده

آی سی XC9572

آی سی XC9572 در سیستم های برنامه نویسی پیشرفته عملکرد بسیار بالایی دارد و قابلیت یکپارچه سازی سیستم های منطقی را دارا می باشد.

برای هر طراحی می توان شرایط عملیاتی خاص را با معده زیر برای آی سی XC9572 محاسبه نمود:

$$I_{CC} \text{ (mA)} = MC_{HP} (1.7) + MC_{LP} (0.9) + MC (0.006 \text{ mA/MHz}) f$$

Where:

MC_{HP} = Macrocells in high-performance mode

MC_{LP} = Macrocells in low-power mode

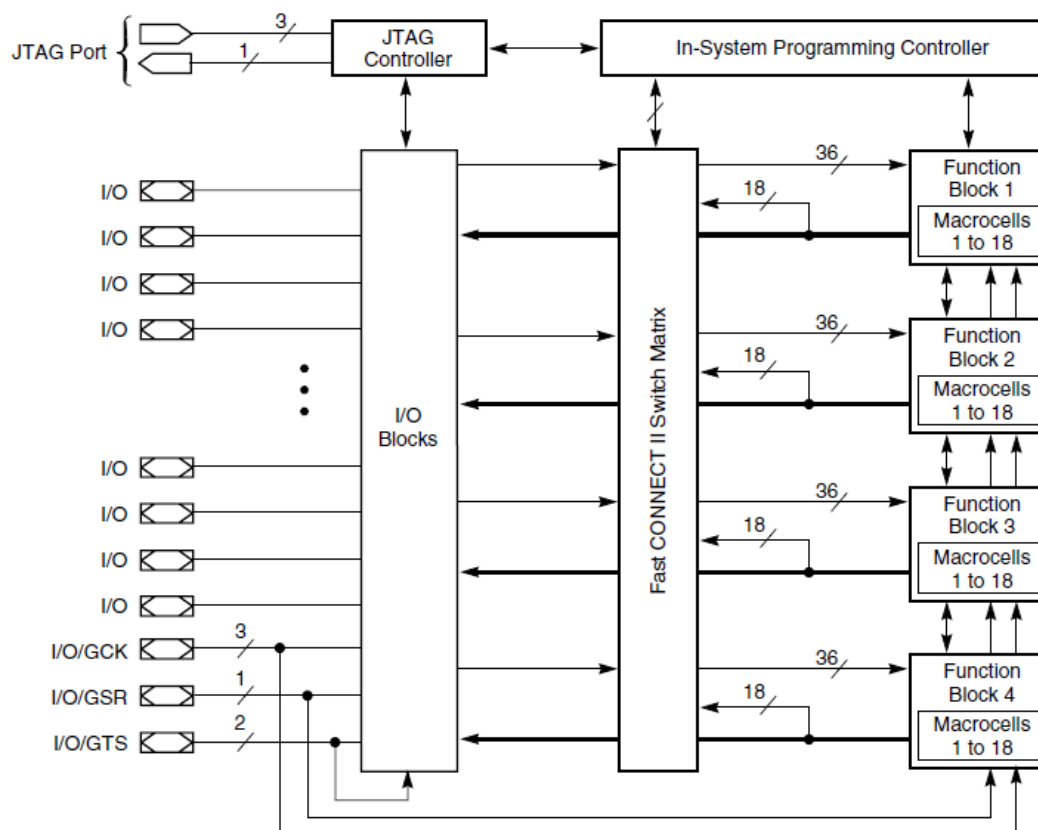
MC = Total number of macrocells used

f = Clock frequency (MHz)

از ویژگی های این آی سی می توان به موارد زیر اشاره نمود:

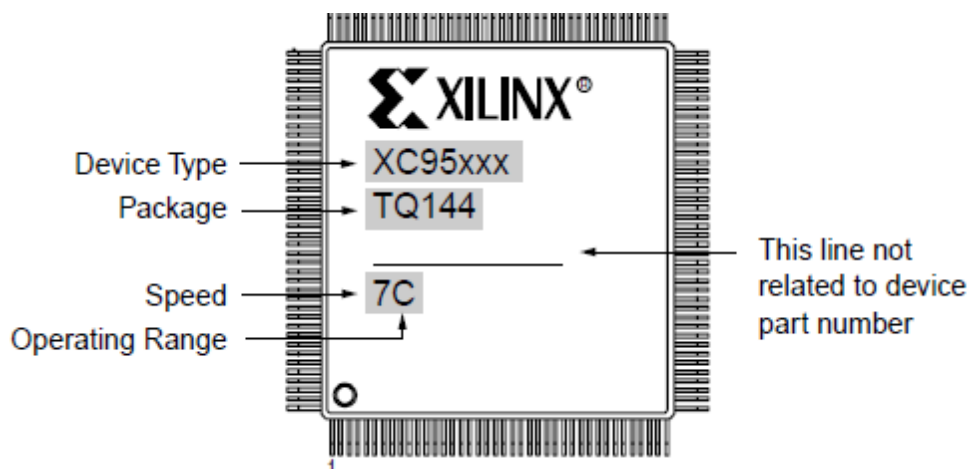
- ✓ تاخیر منطقی بین به بین در تمام بین های ۷.۵ نانو ثانیه
- ✓ ۱۶۰۰ گیت قابل استفاده
- ✓ منبع تغذیه ۵ ولتی و نگه داری ۱۰۰۰۰ برنامه و پاک شدن بصورت چرخه ای
- ✓ افزایش بین قفل معماری
- ✓ انعطاف پذیر بلوک تابع ۳۶V18
- ✓ کنترل سرعت بر روی خروجی ها
- ✓ برنامه ریزی کاربری
- ✓ حفاظت توسعه یافته امنیتی برای طراحی
- ✓ خروجی ۲۴ میلی آمپر خ
- ✓ قابلیت I / O ۷۵ یا ۷۳.۳
- ✓ فن آوری پیشرفته CMOS
- ✓ پشتیبانی از برنامه نویسی موازی
- ✓ و....

در شکل شماره ۱-۲ معماری داخلی آی سی XC9572 نشان داده شده است.

شکل شماره ۱-۲ معماری داخلی آی سی XC9572

در شکل شماره ۲-۲ اطلاعات قرار داده شده بر روی بدنه آی سی XC9572 نشان داده شده است.

شکل شماره ۲-۲ اطلاعات قرار داده شده بر روی بدنه آی سی XC9572

LCD کاراکتری ۱۶*۲

LCD ها ابزاری برای نمایش اطلاعات هستند که از کریستال مایع ساخته می شوند. کریستالهای مایع موادی هستند که ظاهر مایع دارند، اما مولکول های آنها آرایش خاصی نسبت به یکدیگر دارند، درست مانند جامدات، به همین دلیل کریستال مایع خصوصیتی شبیه به مایع و جامد دارد. یک LCD دارای ۱۶ پایه بوده که ۸ خط آن مربوط به فرستادن یا خواندن داده ها یا دستورالعمل ها می باشد.

LCD ها در مقابل تغییرات دما عکس العمل نشان داده و به عنوان دماسنج طبی استفاده میشوند. انواع مختلفی از مواد شناخته شده اند که در دمای معمولی چنین خصوصیتی دارند. اما دسته ای از آنها هستند که به جریان الکتریسته هم حساس هستند و مولکولهای آن متناسب با جریان برق ورودی می چرخند و تغییر زاویه می دهند.

وقتی نور از درون یک کریستال مایع این چنین عبور کند، پلاریزاسیون یا قطبش آن هم جهت با مولکولهای کریستال می شود. از همین خاصیت برای LCD ها استفاده می شود. با این توضیح که چون کریستال های مایع شفاف و هادی الکتریسته هستند، به راحتی می توان آنها را در جریان الکتریسته قرار داد و نور را از آن عبور داد.

برای این کار به جز کریستال مایع به ۲ تکه از این شیشه پلاروید یا قطبشگر هم نیاز است. اگر دو تکه از این شیشه ها را روی هم قرار دهید نور به راحتی از آن عبور می کند. اما وقتی یکی از آنها را ۹۰ درجه نسبت به دیگری بچرخانید، دیگر نوری عبور نمی کند. این اتفاق به این دلیل روی می دهد که هر شیشه نور را فقط در جهت محور خود عبور می دهد. اگر دو شیشه هم محور باشند نور به راحتی عبور می کند اما اگر محورها با هم زاویه ۹۰ درجه داشته باشند نور عبور نخواهد کرد.

برای ساخت LCD دو شیشه پلاروید را با ۹۰ درجه اختلاف نسبت به یکدیگر قرار میدهند و یک کریستال مایع بین آنها قرار می دهند. وقتی کریستال به جریان برق وصل نباشد، نور از قطبشگر اول می گذرد و وارد کریستال مایع می شود جهتش ۹۰ درجه تغییر کرده و به همین دلیل از قطبشگر دوم هم عبور کرده و به چشم می رسد. اما وقتی که جریان به کریستال وصل باشد، نور دیگر چرخشی نخواهد داشت و نمی تواند از کریستال دوم عبور کند.

همچنین LCD ها ابزاری برای نمایش اطلاعاتی هستند که شامل حروف و اعداد و همچنین برخی کاراکترهای گرافیکی میشود. با بکار گیری LCD اطلاعات را بصورت زیبا و کاملتر میتوان نمایش داد. چیزی که از آن بعنوان LCD یاد می شود در واقع یک صفحه نمایشگر LCD مانند صفحه ماشین حساب است که همراه با آی سی کنترلر و مدارهای جانبی اش و عموماً با لامپ پشت صفحه در یک بسته پیش ساخته عرضه می شود.

همانطور که گفته شد LCD دارای یک کنترلر است که با فرستادن اطلاعات به آن این اطلاعات را در صفحه ای که عموماً به چند سطر و ستون تقسیم شده نمایش می دهد.

LCD ها از طریق مقدار اطلاعاتی که میتوانند در صفحه نمایش بدهند انتخاب و خریداری می شوند. انواع معمول آن عبارتند از ۱۶، ۲۰، ۳۲ و ۴۰ کاراکتر در هر خط در ۱ یا ۲ یا ۴ سطر. مثلاً ۲ در ۱۶ یعنی صفحه دارای دو خط و هر خط ۱۶ کاراکتر است. همچنین LCD مورد نظر میتواند همراه بالامپ پشت صفحه (light Back) یا بدون آن انتخاب شود. LCD ها کاراکتر ها را در ماتریس های 5×7 pixel نمایش می دهند.

در کل دو نوع LCD وجود دارد. یکی از آنها را LCD کارکتری گویند که فقط قابلیت نمایش حروف و اعداد و کارکتهایی همچون ! و غیره را دارد و نوع دیگر LCD گرافیکی است که قابلیتهای LCD گرافیکی بعلاوه ی نمایش تصویر در آن جمع شده اند.

در تصویر زیر یک نمونه 16×2 مشاهده می شود:

منظور از ۲ در ۱۶ بودن یک LCD این است. که LCD دارای ۲ ردیف است که هر ردیف آن دارای ۱۶ ستون است.

در شکل شماره ۳-۲ نمای واقعی یک LCD نشان داده شده است.

شماره ۳-۲

نمای واقعی یک LCD

بررسی پایه های LCD کاراکتری ۱۶*۲

همانطور که گفته شده LCD ۱۶*۲ یک LCD متنی است و دارای دو سطر است که هر سطر دارای ۱۶ مکان برای نمایش کاراکتر می باشد.

توضیحات	سمبول	شماره پایه
زمین منبع تغذیه	VSS	۱
ولتاژ +5 ولت منبع تغذیه	VDD	۲
ولتاژ کنترل کنتراست	V0	۳
اگر RS=0 باشد ثبات دستور انتخاب می شود و اگر RS=1 باشد ثبات داده انتخاب می شود.	RS	۴
R/W=0 برای نوشتن در LCD R/W=1 برای خواندن از LCD	R/W	۵
فعال ساز	E	۶
بیت های ۰ تا ۷ دیتا	D0 – D7	۷-۱۴
آنود لامپ LED پشت LCD	-	۱۵
کاتود لامپ LED پشت LCD	-	۱۶

جدول شماره ۱-۲ بررسی پایه های LCD کاراکتری ۱۶*۲

ولتاژهای VDD و VSS تغذیه ی LCD را فراهم می کنند. ولتاژ VO ولتاژ کنتراست است که تنظیم میزان روشنایی کاراکترها را روی LCD به کمک ولتاژهای VDD و VSS و یک مقاومت متغیر 10K انجام می دهد.

در داخل LCD دو ثبات وجود دارد که توسط پایه RS انتخاب می شود. اگر RS=0 باشد ثبات دستور IR انتخاب می شود تا اطلاعات ورودی به عنوان فرمان مشخص شوند. LCD این اطلاعات را دریافت می کند و فرمان تعریف شده را اجرا می کند .

لیستی از این دستورات در جدول صفحه بعد موجود است:

در صورتیکه RS = 1 باشد ثبات داده DR انتخاب می شود تا کاربر بتواند اطلاعاتی را روی LCD بنویسد یا بخواند.

جدول دستورات به شرح جدول شماره ۲-۲ می باشد:

کد هگزادسیمال فرمان	عملکرد فرمان
۱	صفحه نمایش پاک می شود
۲	مکان نما به محل اولیه بر می گردد
۴	مکان نما پس از نوشتن هر حرف یا عدد به چپ شیفت پیدا می کند
۶	مکان نما پس از نوشتن هر حرف یا عدد به راست شیفت پیدا می کند
۵	کاراکترها به راست شیفت پیدا می کنند
۷	کاراکترها به چپ شیفت پیدا می کنند
۸	کاراکترها و مکان نما خاموش می شوند
0A	کاراکترها خاموش و مکان نمای زیر خط ثابت روشن می شود
0C	کاراکترها روشن و مکان نما خاموش می شود
0D	مکان نمای چشمک زن فعال می شود
۱۰	مکان نما به چپ شیفت پیدا می کند
۱۴	مکان نما به راست شیفت پیدا می کند
۱۸	کل به چپ شیفت پیدا می کند
1C	کل به راست شیفت پیدا می کند
۸۰	آدرس اولین کاراکتر سطر اول
C0	آدرس اولین کاراکتر سطر دوم
۳۸	LCD به صورت دو سطری می شود

جدول شماره ۲-۲

جدول دستورات

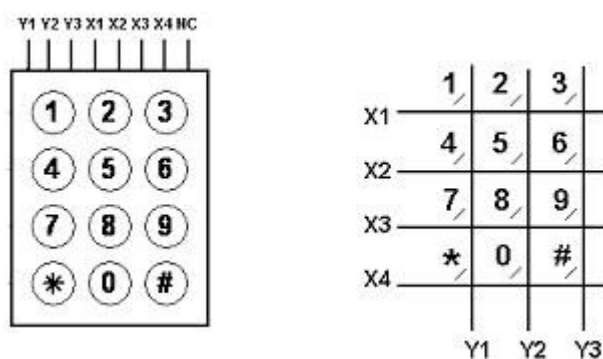
پایه پنجم پایه خواندن یا نوشتن است. برای نوشتن روی LCD, باید $R/W=0$ باشد و برای خواندن اطلاعات از LCD باید $R/W = 1$ باشد.

پایه ۶ پایه فعال کردن (E) است. اگر در پایه E پالسی از ۱ به ۰ قرار داده شود، در این صورت اطلاعاتی که در پایه های ۷ تا ۱۴ قرار دارند در ثبات های LCD ذخیره می شوند. به عبارت دیگر در لبه منفی پالس ورودی به پایه E اطلاعات به LCD منتقل می شود.

پایه های ۷ تا ۱۴، ۸ بیت اطلاعات ارسالی به LCD و یا دریافتی از آن می باشند. کد باینری دستورات و کد اسکی کاراکترها روی این پایه ها قرار می گیرند. پایه های ۱۵ و ۱۶ برای لامپ پشت LCD می باشند.

صفحه کلید ماتریسی

ساختمان داخلی این نوع صفحه کلیدها به صورتی که در شکل شماره ۴-۲ نشان داده شده است، می باشد. این شکل، یک صفحه کلید ۱۲ کلیدی را نشان می دهد. نمونه آن را در شماره گیرهای تلفن هم دیده اید. تنوع صفحه کلیدهای ماتریسی زیاد، ولی اصول کار اکثر آنها یکسان است. در بعضی صفحه کلیدهای ماتریسی، ممکن است به جای X ها، به حرف R و به جای Y ها، به حرف C برخورد کنید.

شکل شماره ۴-۲ ساختمان داخلی صفحه کلیدهای ماتریسی

وقتی هیچ کلیدی فشار داده نشده باشد در خطوط ۱Y، ۲Y، ۳Y و ۴Y مقدار '۱' منطقی می بینیم چون ۱Y تا ۴Y با مقاومت Pull-up به Vcc متصل شده اند و اگر تمام سطرها (۱X تا ۳X) را به GND وصل کنیم با فشرده شدن یک کلید در یک ستون، خط Y متناظر آن، '۰' منطقی می شود.

اصول کار این صفحه کلیدها به این صورت است که هر بار یکی از سطرها آن را '۰' و بقیه را '۱' می کنیم. برای نمونه در ابتدای کار به ۱X، '۰' منطقی و به ۲X، ۳X و ۴X، '۱' منطقی می دهیم.

حال اگر کلیدی در سطر ۱X (یکی از کلیدهای ۰، ۱، ۲ و ۳) فشار داده شده باشد، ستون متناظر آن '۰' خواهد شد و دیگر ستون ها '۱' می ماند.

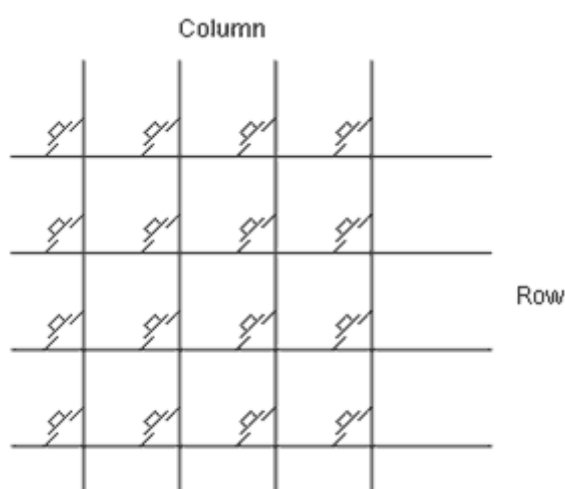
پس کافی است پس از '۰' کردن سطر ۱X، ستون های ۱Y تا ۴Y را خوانده هر کدام '۰' شد، کلید متناظر آن را به عنوان کلید فشرد شده در نظر بگیریم.

اگر هر چهار ستون '۱' ماندند، در این سطر کلیدی فشرد شده و سراغ سطر بعدی می رویم و همین کار را برای آن سطر انجام می دهیم. منتها برای این سطر، ستون های ۱Y، ۲Y، ۳Y و ۴Y متناظر کلیدهای ۴، ۵، ۶ و ۷ است.

این کار را برای تمام سطرها انجام می دهیم و دو باره به سطر اول بر می گردیم و این کار را به طور متناوب تکرار می کنیم.

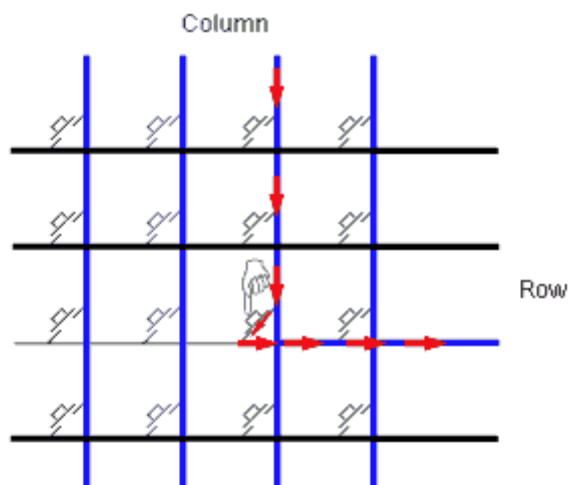
در ضمن اگر تشخیص داده شد که ستونی '۰' است باید یک مدت زمانی صبر کرد تا این که پارازیت های احتمالی به عنوان فشار کلید تعبیر نشوند. اگر پس از این مدت زمانی (چیزی حدود $250\mu s$) باز هم ستون مربوط '۰' بود، می فهمیم که این سیگنال پارازیت نیست.

شکل شماره ۵-۲ یک صفحه کلید ماتریسی ۴*۴ را نشان می دهد .

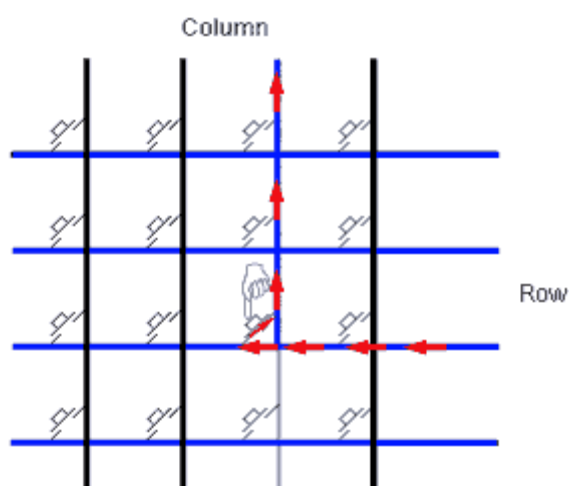
شکل شماره ۵-۲ یک صفحه کلید ماتریسی ۴*۴

در این روش ابتدا پینهای پورتی که به سطرها متصل است را ورودی و پینهای پورتی که به ستون ها متصل است را خروجی صفر قرار می دهیم . حال اگر کلیدی زده شود یک سطر و یک ستون به هم می چسبند در نتیجه آن سطر نیز توسط ستون کلید زده شده صفر خواهد شد . اکنون برای پیدا کردن سطر صفر شده کافی است پین های متصل به سطر را خوانده و شماره سطری که صفر شده است را بدست آوریم (توسط عمل چرخش).

شکل شماره ۶-۲ یک صفحه کلید ماتریسی ۴*۴

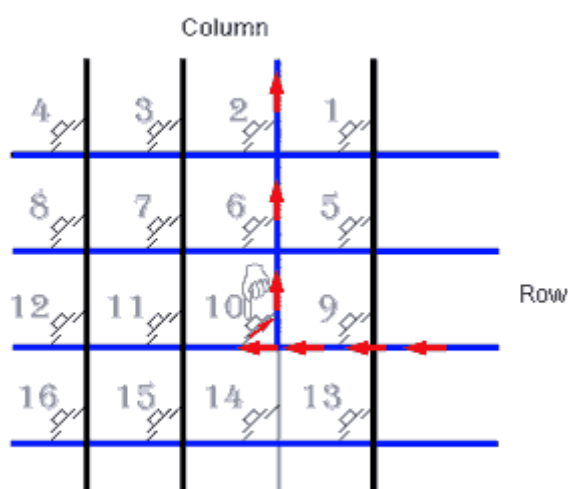
سپس جای پینهای ورودی و خروجی را عوض می کنیم یعنی پینهای پورتی که به سطرها متصل است خروجی صفر و پینهای پورتی که به ستون ها متصل است ورودی قرار می دهیم . همان طور که مشخص است ستون کلیدی فشرده شده صفر خواهد شد و با خواندن پینهای متصل به ستون ها و پیدا کردن پین صفر شده شماره ستون را نیز بدست می آورد .

شکل شماره ۷-۲ یک صفحه کلید ماتریسی ۴*۴

سپس با توجه به رابطه زیر شماره کلید زده شده را مشخص می کنیم . اعمالی که گفته شد بسیار سریع انجام می گیرد و در صورتی که اسکن کلیدها درون یک حلقه استفاده شود و کلیدی زده شود آی سی تصور می کند که شما چندین بار این کلید را فشرده داده اید برای رفع این مشکل یک تاخیر ایجاد کنیم و بعد از آن سطر را دوباره ورودی و ستون را خروجی می کنیم تا بتوانیم بار دیگر عمل فشردن کلید را تشخیص دهیم . فلوجارت زیر این اسکن کلید را نشان می دهد.

شماره کلید = (شماره سطر بدست آمده - ۱) * کل ستون ها + شماره ستون بدست آمده

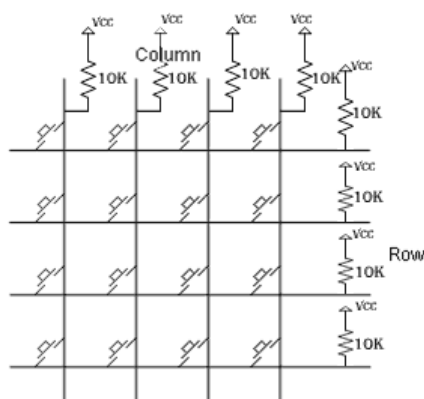

شکل شماره ۸-۲ یک صفحه کلید ماتریسی ۴*۴

مثلاً در شکل شکل شماره ۷-۲

$$(3-1)*4+2=10$$

دقت شود که در این مسئله فرض شده که پورت ها وقتی به عنوان ورودی انتخاب می شوند از مقاومت بالاکش داخلی پورت استفاده می کند در غیر اینصورت باید مقاومت هایی با ظرفیت ۱۰K در خطوط سطر و ستون اضافه شوند. که بهتر است از مقاومت آرایه ای استفاده کنید.

شکل شماره ۹-۲

یک صفحه کلید ماتریسی ۴*۴

سون سگمنت (seven segment)

برای نشان دادن اعداد در ساعتهای دیجیتالی، چراغ راهنما، ماشین حساب ، ترازوی دیجیتالی و کلا" نمایش مقادیر سیستم ها و دستگاه ها و ... از یک قطعه به نام seven segment یا هفت قسمتی استفاده می کنند. که اغلب به رنگ سبز و قرمز هستند. شکل شماره ۱۰-۲ استفاده از چندین سون سگمنت جهت نمایشگر یک سیستم را نشان می دهد:

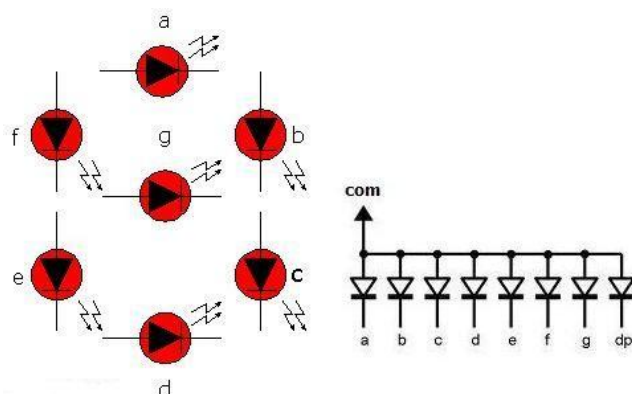
شکل شماره ۱۰-۲ استفاده از چندین سون سگمنت جهت نمایشگر

این قطعه در واقع هفت LED (دیود نورانی) می باشد که کنار هم بترتیب خاصی قرار گرفته اند و روشن یا خاموش بودن این LED ها اعداد را به ما نشان می دهد . البته امروزه با کاهش قیمت lcd ها و به علت مصرف پائین آن در دستگاه های مختلف از lcd بیشتر از گذشته استفاده میشود ولی همچنان سون سگمنت استفاده فراوانی در مدارت و دستگاه ها دارد.

سون سگمنت ها (seven segment) در دو نوع آند مشترک و کاند مشترک تولید می شوند که در عملکرد تفاوتی با هم ندارند و فقط جهت دیودهای نوری بکار رفته در آنها متفاوت می باشد و طراح مدار با توجه به نوع طرح و قطعاتی که استفاده کرده است می تواند از نوع آند مشترک یا کاند مشترک در مدار خود استفاده کند.

اگر هر کدام از این هفت قسمت را با حروف a b c d e f g در جهت عقربه های ساعت نام گذاری کنیم، آنگاه مثلاً برای نمایش عدد "۱" کفایت که فقط قطعه های (سگمت های) b و c روشن بشوند.

شکل شماره ۱۱-۲ ساختار یک سون سگمنت آند مشترک را نشان می دهد:

شکل شماره ۱۱-۲

ساختار یک سون سگمنت آند مشترک

سگمنت های یک نمایشگر سون سگمنت مطابق شکل شماره ۱۲-۲ نام گذاری می شوند:

شکل شماره ۱۲-۲ سگمنت های یک نمایشگر سون سگمنت

آی سی بافر ULN2003

حتما تا به حال برایتان پیش آمده که خواسته باشید بوسیله یک آی سی لامپ یا رله را روشن و خاموش کنید معمولا مستقیما نمیتوان آن را به مدار مربوطه وصل کرد و ممکن است در اثر کشیدن شدن جریان زیاد مدار آسیب ببیند. معمولا در این مواقع از یک ترانزیستور در حالت سوئیچ استفاده میکنند که به عنوان یک سوئیچ عمل میکند و خروجی مدار به بیس ترانزیستور وصل میشود و با تحریک بیس خروجی ترانزیستور بسته به نوع ترانزیستور خروجی تغییر حالت داده و جریان برقرار میشود که میتوان به کمک آن رله و یا مصرف کننده های دیگری را روشن و خاموش کرد و جریان مورد نیاز از ترانزیستور عبور می کند و تامین میشود و دیگر به مدار شما آسیبی نمیرسد .

اما اگر خواسته باشیم در مدار چندین خروجی داشته باشیم باید تعداد ترانزیستورها را افزایش داد که باعث شلوغی و پیچیده تر شدن مدار میشود.

آی سی ULN2003 یک آی سی ۷ بیتی جریان بالا میباشد که برای آی سی های سری TTL و PMOS , CMOS , NMOS هم سازگار شده و در این پکیج از ۷ ترانزیستور جریان بالا استفاده شده است.

نحوه کار بدین صورت میباشد که خروجی های مدارتان را به ورودی این آی سی وصل می کنید و با تحریک شدن ورودی خروجی ها تغییر حالت داده و مدار شما روشن میشود.

البته ترانزیستور های این آی سی به صورت open collector میباشد و اگر به شکل هایی که در ادامه آورده شده است خوب دقت کنید یک دیود هم به تمام خروجی ها وصل شده و از مدار خارج شده است که باید به تغذیه مثبت مدار وصل شود .

یکی دیگر از کاربرد های آن بدین صورت میباشد که در صورتی که این پایه زمین شود تمام خروجی ها صفر میشود. البته باید توجه داشت این آی سی که در آن به صورت بافر میباشد و به صورت معکوس عمل میکند.

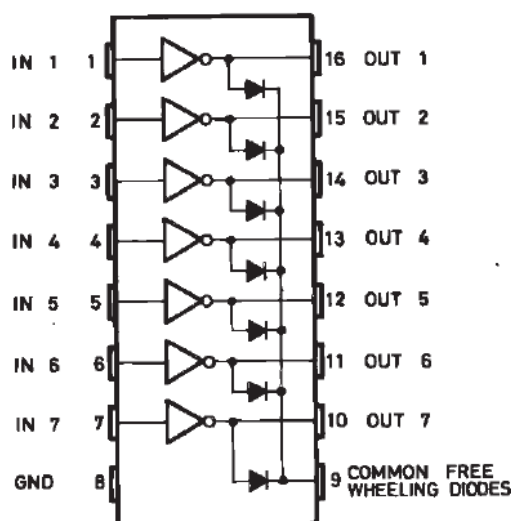
از دیگر مزایای این آی سی روبرو هم بودن ورودی ها و خروجی ها هست به طوری که مثلا اگر پایه ۱ که ورودی هست خروجی آن پایه شماره ۱۸ می باشد که روبرو آن در طرف دیگر قرار دارد. لازم به ذکر است که آی سی ULN2003 یک بافر NOT است که با داشتن دیودهای محافظ مدار شما را از جریان برگشتی از موتور و رله محافظت می کند.

در درون آی سی ULN2003 تعداد ۷ ترانزیستور دارلینگتون NPN قرار دارد که در ورودی بیس هر کدام هم مقاومتی معادل ۲.۷ کیلو اهم قرار داده شده که باعث میشود با اعمال یک ولتاژ ۵ ولتی هر ترانزیستور را روشن نمود.

پایه های ۱ تا ۷ ورودی ها و پایه های ۱۶ تا ۱۰ هم خروجی های کلکتور هر ترانزیستور است. تمامی امپترهای ترانزیستورها هم به یکدیگر وصل شده و به پایه ۹ داده شده است به عنوان پایه زمین استفاده میشود. استفاده از این آی سی هم مقرون به صرفه بوده و هم از تعداد قطعات روی برد کم کرده و در نتیجه باعث ساده تر شدن برد مدار چاپی میشود. جریان خروجی آن در حدود ۵۰۰ میلی آمپر است. این آی سی بیشتر برای درایو کردن موتور پله ای و همچنین جهت درایو کردن خروجی های میکروکنترلر در مدارات مورد استفاده قرار می گیرد.

نکته عملی که در مورد این آی سی میتوان به آن اشاره کرد این است که خروجی سطح صفر آن کاملا زمین نیست و در حالت خروجی صفر، چیزی حدود ۰.۶ تا ۰.۷ ولت روی پایه های خروجی وجود دارد و این موضوع به دلیل دیود داخلی روی پایه ها است.

شماره پایه ها و نمای داخلی آی سی ULN2003 به صورت شکل شماره ۱۳-۲ می باشد:

شکل شماره ۱۳-۲

شماره پایه ها و نمای داخلی آی سی ULN2003

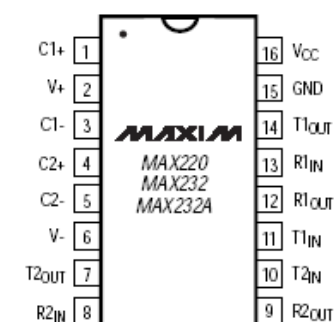
پورت سریال و MAX232

ارسال داده های سریال دارای استاندارد RS232 می باشد و طبق این استاندارد ۰ منطقی دارای سطح ولتاژی بین (۵- تا ۱۵-) و ۱ منطقی دارای سطح ولتاژ (۵ تا ۱۵) می باشد در AVR-micro برای ارسال اطلاعات از سطح ولتاژ ۵ v (TTL-level) استفاده می شود، بنابراین سیگنال نیاز به تبدیل شدن دارد . این کار را می توان توسط MAX232 انجام داد که فقط نیاز به یک منبع ۵ ولت برای تبدیل سیگنال از (TTL-level) به RS232 و به عکس دارد و انتقال اطلاعات بین دو وسیله RS232 می تواند با بیشترین فاصله (۱۵ meter) انجام گردد .

MAX232 IC یک مبدل TTL به RS232 است که سطوح ولتاژ TTL را به سطوح ولتاژ قابل قبول در استاندارد RS232 تبدیل می کند. این IC بر روی برد TB51 نصب شده و خروجی بر روی برد برای اتصال کابل سریال از طریق DB-9 در دسترس می باشد. پین شماره ۲ آن RxD و پین شماره ۳ آن TxD از میکرو کنترلر است. پین شماره ۵ زمین است.

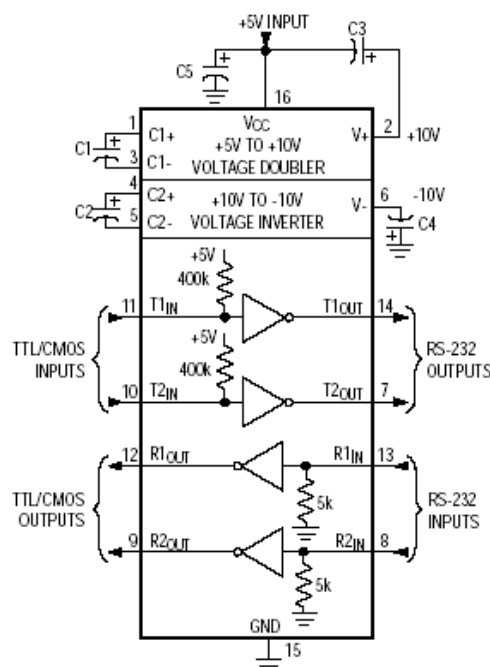
بر فرض مثال ما ۸ بیت اطلاعات را به دست آورده ایم و می خواهیم آن را برای کامپیوتر ارسال کنیم برای همین از رابط سریال میکرو کنترلر استفاده می کنیم اما ولتاژ پورت سریال میکرو منطقی می باشد یعنی ۰ و ۵ ولی کامپیوتر با استاندارد RS232 یعنی ۱۰ و -۱۰ ولت کار می کند بنابر این از یک مبدل ولتاژ منطقی به RS232 استفاده می کنیم که همان آی سی Max232 می باشد که نقشه پایه های آن به صورت شکل شماره ۱۴-۲ است .

TOP VIEW

DIP/SO

CAPACITANCE (μF)					
DEVICE	C1	C2	C3	C4	C5
MAX220	4.7	4.7	10	10	4.7
MAX232	1.0	1.0	1.0	1.0	1.0
MAX232A	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1

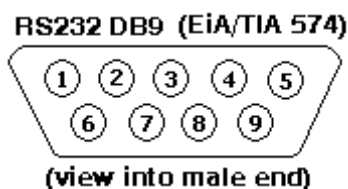
شکل شماره ۱۴-۲ نقشه پایه های Max232

این آی سی به ۵ خازن برای ذخیره و رها سازی و ولتاژ های ۱۰ و -۱۰ ولت نیاز دارد که مطابق شکل بالا وصل می شود. این آی سی امکان دارای ۲ ورودی و ۲ خروجی است که در اکثر اوقات فقط از یک ورودی و یک خروجی آن استفاده می شود .

برای وصل کردن پورت سریال به مدار از ۳ سیم ارسال می شود :

۱- گراند ۲- RXT (دریافت) ۳- TXT (ارسال)

دقت کنید که سیم RXT از مدار به TXT کامپیوتر وصل شود و TXT از مدار به RXT کامپیوتر وصل شود. گراند پین شماره ۵ ، RXT پین شماره ۲ و TXT پین شماره ۳ می باشد در پورت سریال رایانه. گراند پین شماره ۵ ، RXT پین شماره ۳ و TXT پین شماره ۲ می باشد .
نمای پورت سریال به صورت شکل شماره ۱۵-۲ است .

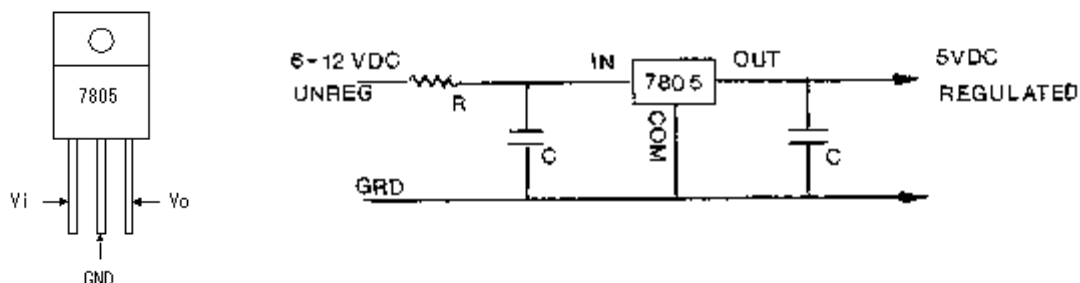

شکل شماره ۱۵-۲

نمای پورت سریال

رگولاتور ۷۸۰۵

این آی سی ها جهت تثبیت ولتاژ به ترتیب به میزان ۵ ولت جهت مصارف قطعاتی که این حد از ولتاژ برای آنها تعریف شده مورد استفاده قرار می گیرد .

شکل شماره ۱۶-۲ نقشه مدار داخلی آی سی ۷۸۰۵

تغذیه ۵ ولت که نیاز به آمپر بالایی ندارد و برای ایجاد آن از رگولاتورهای معمولی استفاده نموده ایم و از آن جهت تغذیه و راه اندازی پردازنده استفاده نموده ایم.

تغذیه استفاده شده در پروژه باید به طور کامل صاف و رگوله باشد و هیچ گونه نویز و مزاحمتی برای عملکرد دستگاه ایجاد ننماید، به همین دلیل از خازن های صافی جهت از بین بردن هر گونه نویز در سیستم استفاده شده است.

فصل سوم

تشریح نرم افزار و برنامه های پروژه

درباره ی VHDL

با ورود FPGAها به بازار ادوات نیمه هادی، استفاده از زبانهای توصیف سخت افزار به منظور برنامه ریزی این ادوات بیش از قبل مورد توجه قرار گرفت. روشهای مختلفی برای پیاده سازی طرح مورد توصیف توسط تراشه های FPGA در دسترس می باشد که در این میان طراحی شماتیک، زبانهای توصیف سخت افزار و هسته های اینترنتی از معمولترین شیوه ها می باشند. زبانهای توصیف سخت افزار به دلیل انعطاف پذیری و قابلیت های گسترده، بیشتر مورد استفاده واقع می شوند و در این میان دو زبان VHDL و Verilog بیشتر مورد توجه می باشند. زبان VHDL نخستین بار توسط وزارت دفاع امریکا به منظور طراحی و توصیف مدارات مجتمع سرعت بالا طراحی شد و مورد استفاده قرار گرفت. سپس در سال ۱۹۸۷ توسط انجمن IEEE در قالب استاندارد IEEE ۱۰۷۶-۱۹۸۷ در اختیار عموم قرار گرفت.

به طور کلی می توان مزایای زیر را در استفاده از زبان VHDL عنوان نمود :

- ✓ با توجه به آنکه VHDL یک زبان استاندارد می باشد، کد نوشته شده توسط آن را می توان به روی سنتر کننده ها و تراشه های تولید کنندگان مختلف پیاده سازی نمود و نیازی به تغییر کد وجود ندارد .
- ✓ شبیه سازها و کامپایلرهای این زبان در دسترس و ارزان قیمت می باشند .
- ✓ با استفاده از این زبان می توان سیستمها را به صورت ساختاری یا رفتاری مدل سازی نمود، توصیف رفتاری نشان دهنده نحوه عملکرد سیستم و چگونگی تولید خروجیها بر اساس سیگنال های ورودی می باشد.
- ✓ با استفاده از این توصیف می توان عملکرد کلی سیستم را بیان کرد و از درگیر شدن با جزئیات بلوکهای سازنده سیستم که در طرحهای بزرگ به پیچیدگی توصیف سیستم منجر می شود اجتناب نمود. در مقابل مدل ساختاری نشان دهنده نحوه ارتباط بلوکهای سازنده سیستم است و بیانگر جزئیات بیشتری از ساختار سخت افزار می باشد . به این ترتیب با استفاده از این زبان امکان توصیف سخت افزار از سطح گیت تا سیستم فراهم می شود .
- ✓ با استفاده از توصیف ساختاری می توان سیستم های پیچیده را توسط ارتباط بین بلوکهای سازنده آنها مدل سازی نمود به این ترتیب پیاده سازی این سیستمها توسط زبان VHDL، ساده تر از زبانهای برنامه نویسی نرم افزاری از قبیل C می باشد.

✓ با بکارگیری کتابخانه‌ها و component ها در زبان VHDL، می‌توان از المانهای موجود نوشته شده در سایر طراحی‌های استفاده نمود. در واقع عملکرد آنها شبیه DLL ها و توابع در زبانهای برنامه نویسی نرم افزاری می‌باشد.

✓ سرعت طراحی و پیاده سازی سیستمهای پیچیده توسط این زبان بسیار بیشتر از طراحی شماتیک است زیرا جزئیات چگونگی اتصال گیتها و بلوکها، توسط نرم افزار سنتز کننده تعیین می‌شود، به این ترتیب می‌توان سیستمهای پیچیده را در مدت زمان کوتاهی پیاده سازی کرده تغییرات و اصلاحات مورد نیاز را در برنامه اعمال نمود.

✓ استفاده از این زبان بستر مناسبی برای شبیه سازی سیستم مورد توصیف ایجاد می‌کند و پس از اطمینان از صحت عملکرد کد نوشته شده در محیط شبیه ساز، می‌توان توصیف سیستم را به روی تراشه مورد نظر پیاده سازی نمود.

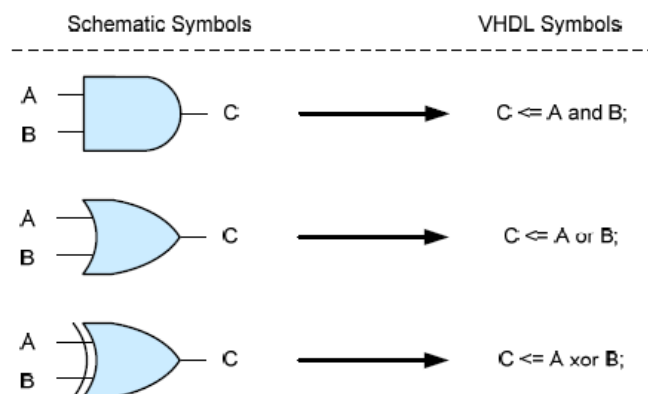
آشنایی با زبان های توصیف سخت افزار

با افزایش حجم سیستم های دیجیتال و پیچیدگی آنها، استفاده از ابزارهای CAD اجتناب ناپذیر است. استفاده از کاغذ و قلم در طراحی دیگر چندان کاربرد ندارد. بیشتر افراد، طراحی به صورت شماتیک را به سایر روشهای طراحی ترجیح می دهند. زیرا در شماتیک ارتباط بین بلوک های مختلف طراحی، واضح تر می باشد. برای سالیهای طولانی روش شماتیک در طراحی، بعنوان یک روش خوب مورد توجه بود. با وجود راحتی در استفاده از روش شماتیک، استفاده از این روش دارای معایبی نیز می باشد. روش شماتیک تنها ارتباط بین بلوک ها و یگانگیتها را نشان می دهد و ویژگی های سیستم را به طور واضح مشخص نمی کند. همچنین با آمدن FPLD هایی که دارای چندین هزار (و حتی چندین میلیون) گیت منطقی هستند، بکاربردن و اداره آنها، در روش شماتیک بسیار مشکل است.

با بکاربردن زبان توصیف سخت افزاری (HDL) می‌توان بر این مشکلات فائق آمد. بعنوان مثال بیشتر HDL ها اجازه استفاده از ماشین با حالت محدود را برای مدارهای ترتیبی و جدول درستی برای مدارهای ترکیبی را می‌دهند.

زبانهای HDL، اولین بار در FPLD ها بکاربرده شد. امروزه HDL های مختلفی وجود دارد که از جمله مشهورترین آنها VHDL، Verilog و Abel می‌باشد. HDL جهت توصیف سخت افزار با اهداف شبیه سازی، تست، طراحی و یا مستند سازی بکار می‌روند. این زبانها یک نمایش سلسله مراتبی جهت نمایش جزئیات سیم بندی و یاتابعی سیستم دیجیتال فراهم می‌سازند. بعضی از HDL ها دارای یک مجموع های از نمادها هستند که جایگزین نمودارهای موجود در شماتیک می‌باشند. به عنوان مثال، شکل زیر نمونه ای از معادل نمادهای شماتیکی در VHDL را نشان می‌دهد. طراحی با استفاده از HDL ها می‌تواند به صورت سلسله مراتبی باشد به گونه ای که هر بلوک از چندین بلوک تشکیل شده باشد.

نمونه ای از معادل نمادهای شماتیکی در VHDL بصورت شکل شماره ۱-۳ نشان داده شده است.

شکل شماره ۱-۳

نمونه ای از معادل نمادهای شماتیکی در VHDL

نرم افزارهای موجود برای HDL ها حاوی شبیه سازها و ابزارهای سنتز سخت افزاری است. شبیه سازها با استفاده از خود HDL و یاب به صورت شماتیکی برای شبیه سازی و اعتبار سنجی طراحی انجام شده بکار میروند. و ابزارهای سنتز نیز طراحی انجام شده با استفاده از HDL را از سطوح مختلف طراحی به سطح گیت منطقی تبدیل می کنند.

تاریخچه VHDL

در تابستان سال ۱۹۸۱ وزارت دفاع ایالات متحده، کارگروهی ترتیب داد. هدف از آن، مطالعه روشهای مختلف توصیف سخت افزار، نیاز به یک زبان استاندارد و ویژگیهای چنین زبانی بود تا بتوانند، ابزار استاندارد، برای طراحی و مستند سازی مدارهای مجتمع بسیار سریع (VHSIC) بوجود آورند.

این کار گروه و تمام دست آوردهای آن در آن سال، تحت انحصار ITAR نبود. در سال ۱۹۸۳، وزارت دفاع ایالات متحده یک زبان استاندارد توصیف سخت افزاری برای VHSIC (VHDL) را مطابق با آنچه که در سال ۱۹۸۱ بررسی شده بود، درخواست کرد. در تابستان ۱۹۸۳ کاربر روی VHDL شروع شد. در آن زمان اگر چه VHDL در انحصار ITAR نبود اما همچنان تحت انحصار ایالات متحده بود.

پس از شش ماه از شروع کار، VHDL 2.0 منتشر شد. این نسخه دارای کمبودها و مشکلاتی بود، پس از مدتی کوتاه، نسخه اصلاح شده VHDL 6.0 منتشر شد و در همین زمان بود که توسعه ابزارهای مبتنی بر VHDL شروع شد.

در سال ۱۹۸۵، VHDL از انحصار ITAR درآمد و به IEEE واگذار شد تا توسعه بیشتری یابد. بر اثر تلاشهایی که برای تعریف نسخه جدید VHDL در سال ۱۹۹۰ انجام گرفت. در سال ۱۹۹۲ یک نسخه جدید که بنام VHDL:93 بود، کامل شد و بعنوان یک زبان استاندارد برای طراحی، شبیه سازی و مستند سازی مدارهای دیجیتال در اختیار طراحان قرار گرفت. گسترش و توسعه این زبان همچنان ادامه دارد، به طوری که نسخه ای از آن بنام VHDL AMS برای طراحی مدارهای آنالوگ بکار می رود که هنوز تحت بررسی و مطالعه می باشد.

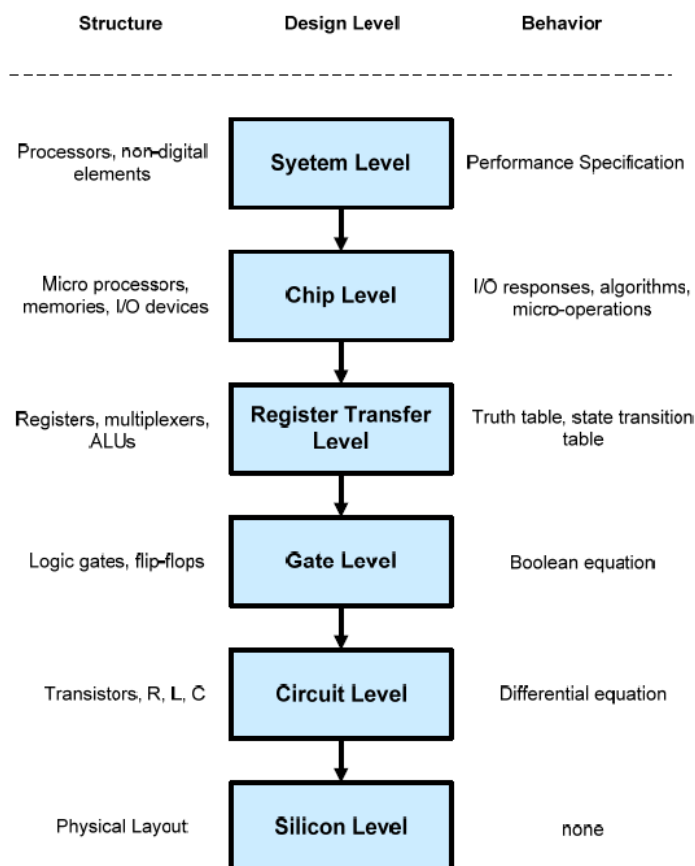
سطوح طراحی در VHDL

در طراحی یک سیستم دیجیتال سطوح مختلف طراحی مورد توجه است. بسته به این که طراحی در کدام یک از این سطوح انجام می شود نیاز به ابزار خود را دارد. این سطوح طراحی در صفحه ی بعد نشان داده شده است. هریک از این سطوح طراحی را می توان بر حسب ساختار یا رفتار مورد تحلیل قرار داد. تکنولوژی کنونی آنقدر پیچیده است که روشهای معمول طراحی، کل سطوح طراحی را پوشش نمی دهند. با گسترش ابزارهای خودکار طراحی در سالهای اخیر می توان به راحتی از بالاترین سطح (سیستم) تا پایین ترین سطح (layout) پیش رفت.

طی کردن سطوح طراحی، نیاز به سویچ کردن از یک ابزار طراحی به ابزار دیگر را دارد. که این خود وابسته به این است که ابزارهای بکار رفته در مسیر طراحی سازگاری نیز بایکدیگر داشته باشند.

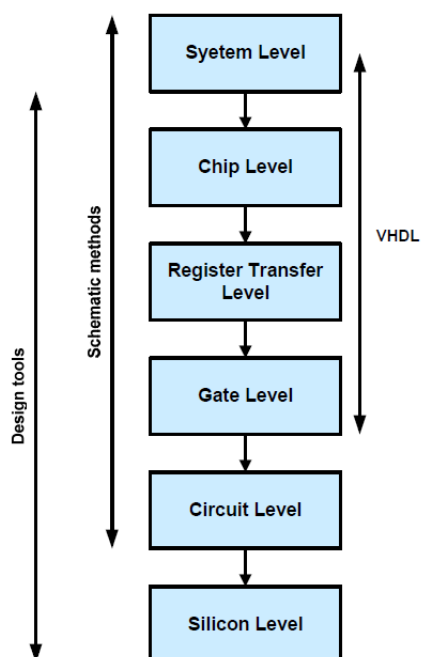
این مشکل را می توان تا حدودی توسط VHDL حل نمود. VHDL سطوح زیادی از طراحی را پوشش می دهد. اگر چه VHDL سطوح مدار و سیلیکون را پوشش نمی دهد اما وجود ابزارهای CAD این مشکل را حل نموده است. در VHDL یک سیستم می تواند هم به صورت ساختاری و هم به صورت رفتاری توصیف

شود. این قابلیت توانایی زیادی به طراح در هنگام پیاده سازی طرح خود می دهد. سطوح طراحی VHDL بصورت شکل شماره ۲-۳ نشان داده شده است.

شکل شماره ۲-۳
سطوح طراحی VHDL

جایگاه VHDL در سطوح طراحی بصورت شکل شماره ۳-۳ نشان داده شده است.

شکل شماره ۳-۳
جایگاه VHDL در سطوح طراحی

مقدمه ای بر VHDL

VHDL یک زبان توصیف سخت افزاری است که جهت طراحی یا شبیه سازی یک سیستم دیجیتال بکار می رود. پیچیدگی طرح مورد نظر می تواند از چندین گیت تا یک سیستم کامل دیجیتال باشد. VHDL یک زبان استاندارد صنعتی، جهت توصیف سخت افزار از سطح انتزاع تا سطوح مختلف طراحی می باشد. VHDL دارای قابلیت هایی است که با استفاده از آنها می توان به توصیف رفتار (چه به صورت ترتیبی و چه به صورت همروند)، یا ساختار هر سیستم دیجیتالی چه با زمان بندی یا بدون زمان بندی پرداخت. از انجایی که امروزه، از زبانهای توصیف سخت افزاری بطور وسیعی استفاده می شود، در نتیجه در این روش می تواند بعنوان یک روش مستند سازی مدارها توسط طراحان باشد تا مدارها برای سایر طراحان قابل فهم باشد. برای CAD های سیستمهای دیجیتال، VHDL به عنوان یک طرح ورودی، بسیار مناسب است این زبان از طراحی به صورت سلسله مراتبی و متد بالا به پایین و متد پایین به بالا به خوبی پشتیبانی می کند. طرحهای نوشته شده به زبان VHDL می توانند توسط یک شبیه ساز VHDL، اعتبار سنجی شوند.

هنگامی که یک مدار دیجیتال باید طراحی شود، در بالاترین سطح توسط یک entity و یک architecture توصیف می شود. همچنین برای بلوکهای متعلق به یک مدار نیز یک entity و یک architecture تعریف می شود. اعلان entity شامل لیستی از سیگنالهای واسط و نوع آنها است که می توانند به سایر ماژول ها یا دنیای خارج متصل شوند. در اعلان architecture، رفتار مدار و اجزاء متعلق به آن توصیف می شود. رفتار می تواند به صورت ساختاری (به عنوان مثال اتصال چندین بلوک به هم) و یا به صورت مجموعه ای از عبارتهای ترتیبی و یا همروند توصیف شود.

فایل حاوی دستورالعمل های VHDL شامل دو قسمت است: یکی Entity و دیگری Architecture. مانند هر زبان برنامه نویسی، VHDL نیز دارای تعدادی قوانین و خصوصیات است که بعضی از آنها در زیر آمده:

- ✓ تعدادی کلمات رزرو شده وجود دارد که دارای معنی مشخصی هستند و نمی توانند برای نام گذاری شناسه یا هر نامگذاری دیگری بکار روند
- ✓ در VHDL، عبارتهای طولانی می توانند در یک یا چند سطر ادامه پیدا کنند. بنابراین سر سطر رفتن و یا جای خالی به هر تعداد مشکلی بوجود نمی آورد.
- ✓ خطوطی که با دو علامت منها (--) شروع می شوند به عنوان توضیح بشمار می روند و توسط ابزار سنتز نادیده گرفته می شود.
- ✓ علامت نقطه ویرگول (;) بعد از هر عبارت بعدی ضروری است.
- ✓ کلمه TIME یک type از پیش تعریف شده است. واحدهای زمانی که در VHDL وجود دارند، در جدول شماره ۱-۳ آورده شده است.

توضیح	معادل در VHDL
Femtosecond	fs
Picosecond	ps
Microsecond	μs
Millisecond	ms
second	s
Minute	min
hour	hr

جدول شماره ۱-۳

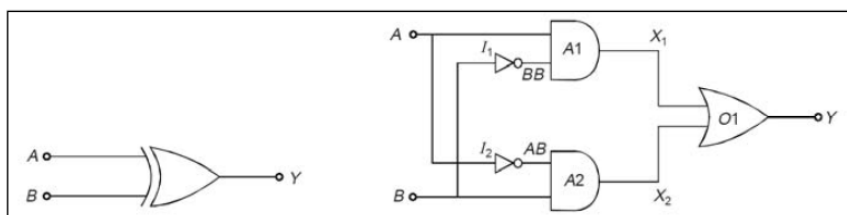
جدول واحدهای زمانی موجود در VHDL

- ✓ یک شناسه در VHDL می تواند از یک یا چندین حرف ، عدد ویا کاراکتر (-) تشکیل شود.اولین کاراکتر باید حرف باشد.
- ✓ VHDL به بزرگ و کوچک بودن حروف حساس نیست.
- ✓ عملکردهای دودویی مانند AND،OR،NOT،NAND،NOR،XOR،و xnor به طور پیش فرض در VHDL وجود دارد.
- ✓ در VHDL کتابخانه استاندارد وجود دارد که توسط IEEE استاندارد شده است که گیت های منطقی استاندارد و بعضی توابع خاص را در اختیار طراح می گزارند.

اعلان Entity

عبارت entity در VHDL، به هر بلوک دیجیتال که دارای یک منطقی است که می تواند با دنیای خارج خود از طریق سیگنال های واسطی، ارتباط برقرار کند، الحاق می شود. در واقع آن یک تجرید سخت افزاری از یک سیستم دیجیتال واقعی است.

یک entity ممکن است خود از چندین entity در سطوح پایین تر تشکیل شده باشد. به عنوان مثال یک گیت منطقی یا انحصاری از entity های AND، OR، و not مطابق شکل شماره ۳-۴ تشکیل شده است.

شکل شماره ۳-۴ گیت منطقی یا انحصاری از entity های AND، OR، و not

در VHDL تمامی طرح ها از entity استفاده می کنند. یک entity می تواند به عنوان یک بلوک در entity های دیگر مورد استفاده قرار گیرد و یا خود می تواند از چندین entity تشکیل شده باشد. همان طور که بیان شد، VHDL از روش طراحی پایین به بالا و روش بالا به پایین پشتیبانی می کند. این روشها به عنوان طراحی سلسله مراتبی به حساب می آیند که برای بررسی مدارهای پیچیده بسیار مناسب است.

عبارت ENTITY یک کلمه رزرو شده در VHDL است که به شروع یک entity اشاره دارد. هر اعلان Entity، سیگنالهای یکتایی را برای ارتباط با دنیای خارج تعریف می کند. این اعلان، تعداد گذرگاهها جهت گذرگاهها و نوع آنها را مشخص می کند. بعضی اطلاعات مانند زمانبندی می تواند در این اعلان قرار گیرد.

یک entity دارای یک اسم و اعلان مربوط به سیگنالهای ورودی و خروجی است. سیگنالهای ورودی خروجی بنام پورت شناخته می شوند. یک پورت توسط کلمه رزرو شده PORT مشخص می شود. هر سیگنال ورودی یا خروجی دارای خصوصیتی بنام mode است که مشخص می کند آن سیگنال ورودی (توسط کلمه رزرو شده IN)، خروجی (توسط کلمه رزرو شده OUT) و یا باس دوطرفه (توسط کلمه رزرو شده INOUT) است. هر یک از این سیگنالها دارای type هستند. گرامر اعلان یک entity به صورت زیر است:

ENTITY entity-name IS

PORT (لیست نام ورودی ها و خروجی ها به همراه نوع آنها) ;

END entity-name;

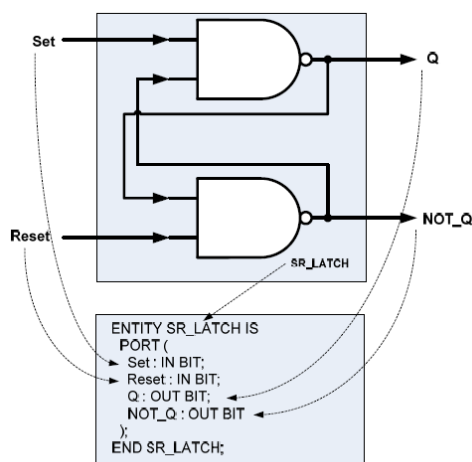
کلماتی که با حروف بزرگ نوشته شده اند جزء کلمات رزرو شده VHDL می باشند. منظور از Entity-name، نام entity است که معمولاً این نام یک کلمه معنی دار و مربوط به عملکرد آن entity می باشد. داخل اعلان PORT ورودی / خروجی همراه با نوع و mode آنها مشخص می شود. به عنوان مثال یک entity با دو ورودی A و B و یک خروجی Y که دارای نام my-xor می باشد به صورت زیر نوشته می شود:

```
ENTITY my_xor IS
  PORT (
    A : IN BIT;
    B : IN BIT;
    Y : OUT BIT
  );
END my_xor;
```

Type ورودی های A و B و همچنین type خروجی Y از نوع BIT (۰ یا ۱) می باشد. Mode این سیگنالها یا IN یا OUT مشخص شده است که نشان می دهد، ورودی یا خروجی اند. کلمه رزرو شده END، پایان اعلان ENTITY را مشخص می کند.

مطابق آنچه که در مثال بالا آورده شده است، واضح است که اعلان entity تنها سیگنالهای ورودی و خروجی را مشخص می کند و هیچ جزئیاتی در مورد رفتار entity یا اینکه بلوکها چگونه بهم متصل شده اند، نمی دهد. در واقع اعلان entity نمی تواند رفتار یک بلوک را توصیف کند و تنها به عنوان یک نمای خارجی هسته می باشد. شکل زیر اعلان entity از یک Set/Reset Latch را نشان می دهد. همانطور که مشاهده می شود، اعلان entity ای Set/Reset Latch مشخص نمی کند که ساختار داخلی این latch به چه صورت می باشد.

شکل شماره ۳-۵ یک SR latch و معادل نمای بیرونی آن در VHDL را نشان می دهد.

شکل شماره ۳-۵ یک SR latch و معادل نمای بیرونی آن در VHDL

در زیر اعلان entity برای گیت های منطقی AND،OR و NOT آمده است:

```
-- Entity declaration for AND GATE
ENTITY and_gate IS
  PORT ( A , B : IN BIT; Y : OUT BIT);
END and_gate;
```

```
-- Entity declaration for OR GATE
ENTITY or_gate IS
  PORT ( A , B : IN BIT; Y : OUT BIT);
END or_gate;
```

```
-- Entity declaration for NOT GATE
ENTITY not_gate IS
  PORT (A : IN BIT; Y OUT BIT);
END not_gate;
```

همانطور که در اعلان فوق مشاهده می شود، می توان ورودی ها و یا خروجی ها را یکجا تعریف کرد .به عنوان مثال برای اعلان and – gate و یا or- gate ورودیهای A و B یکجا تعریف شده اند.

قسمت Architecture

یک طرح که به زبان VHDL توصیف می شود، از یک اعلان entity و حداقل یک بدنه architecture استفاده می کند. اعلان entity نمای بیرونی از یک بلوک را توصیف می کند؛ در صورتی که بدنه architecture حاوی ساختار و یا توصیف رفتار آن، می باشد. توصیف داخلی می تواند به یکی از راههای زیر مشخص شود:

- ✓ مجموعه ای از بلوک ها که توسط یک سری سیگنال به یکدیگر متصل شده اند. (مدل ساختاری).
- ✓ مجموعه ای از عبارتهای همروند که رفتار entity را مشخص می کند. (مدل جریان داده).
- ✓ مجموعه ای از عبارتهای ترتیبی که رفتار entity را مشخص می کند. (مدل رفتاری).
- ✓ و یا می تواند بدنه architecture، ترکیبی از سه روش قبلی باشد. (مدل ترکیبی).

یک بدنه architecture از دو قسمت تشکیل شده است. قسمت اعلانی و قسمت عبارتها. گرامر بدنه architecture بصورت زیر است:

ARCHITECTURE architecture-name OF entity-name IS

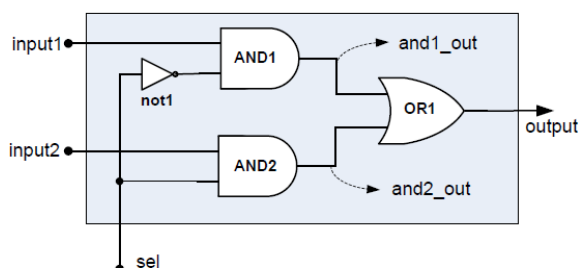
[قسمت اعلانی]

BEGIN

[قسمت عبارتها]

کلماتی که با حروف بزرگ نوشته شده است جزء کلمات رزرو شده VHDL می باشد بنابراین نمی توان از آنها به عنوان شناسه یا اسم یک entity استفاده کرد. قسمت اعلانی که قبل از کلمه کلیدی BEGIN وجود دارد ، برای اعلان سیگنالها، نوعهای تعریف شده توسط کاربر و اعلان بلوکها استفاده می شود. قسمت عبارتها بین دو کلمه کلیدی BEGIN و END قرار می گیرد.

شکل شماره ۳-۶ ساختار یک مالتیپلکسر ۲ به ۱ را نشان می دهد. می توان این منطق ترکیبی را به یکی از چهار روش: مدل ساختاری، مدل جریان داده، مدل رفتاری و مدل ترکیبی توسط زبان VHDL توصیف نمود.

شکل شماره ۳-۶

ساختار یک مالتیپلکسر ۲ به ۱

قبل از هر چیز باید اعلان entity فوق نوشته شود که در زیر آمده است:

```
ENTITY mux2to1 IS
  PORT (
    input1 : IN BIT;
    output2 : IN BIT;
    sel : IN BIT;
    output : OUT BIT
  );
END mux2to1;
```

مدل ساختاری

در توصیف مدل ساختاری در زبان VHDL از اتصال بلوکهای سازنده مدار استفاده می شود. به عنوان مثال برای توصیف مالتیپلکسر صورت ساختاری باید از اتصال گیتهای منطقی AND، OR، و NOT استفاده کرد. در زیر این نوع توصیف برای مالتیپلکسر شکل فوق آمده است:

```
ARCHITECTURE structural OF mux2to1 IS

  COMPONENT and_gate
    PORT ( A, B : IN BIT; Y : OUT BIT);
  END COMPONENT;

  COMPONENT or_gate
    PORT ( A, B : IN BIT; Y : OUT BIT);
  END COMPONENT;

  COMPONENT not_gate
    PORT ( A : IN BIT; Y : OUT BIT);
  END COMPONENT;

  -- interconnection signal declaration
  SIGNAL not_sel : BIT;
  SIGNAL and1_out : BIT;
  SIGNAL and2_out : BIT;

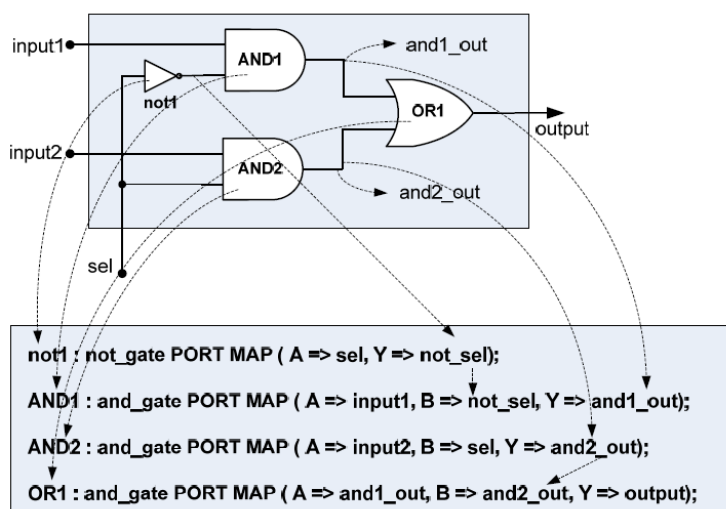
BEGIN

  not1 : not_gate PORT MAP ( A => sel, Y => not_sel);

  AND1 : and_gate PORT MAP ( A => input1, B => not_sel, Y => and1_out);
```

مطابق آنچه که در صفحه قبل آمده است، بلوکهایی که در ساختار مالتیپلکسر وجود دارد، معرفی شده است. این معرفی با استفاده از کلمه کلیدی COMPONENT در قسمت اعلانی بدنه architecture انجام میشود. سپس سیگنالهای که در اتصال داخلی بلوک های استفاده شده است یا استفاده از کلمه کلیدی SIGNAL به همراه نوع آنها تعریف می شوند. این سیگنالهای محدود به بدنه architecture هستند و از بیرون بدنه قابل دسترسی نمی باشند .

در قسمت اعلانها که بعد از کلمه کلیدی BEGIN در بدنه architecture قرار دارد، به اتصال بلوکها مطابق شکل شماره ۷-۳ می پردازیم.

شکل شماره ۷-۳ اتصال بلوکها در VHDL

عمل عضو گرفتن بایک اسم برای هر بلوک شروع می شود که قبل از یک علامت دو نقطه (:) قرار می گیرد. سپس نام component ای که مورد نیاز است، می آید. همانطور که در شکل فوق مشاهده می شود تنها بلوک های سازنده به یکدیگر متصل شده اند و رفتار آنها در بدنه architecture نیامده است. سیگنالها به ورودی / خروجی بلوک ها توسط کلمات کلیدی PORT MAP نگاشت می شوند.

بنابراین در توصیف ساختاری کافیست که سیگنالهای داخلی تعریف شوند و سپس بلوک های داخلی به یکدیگر متصل شوند. این نوع توصیف در VHDL برای طراحی بصورت سلسله مراتبی بسیار مناسب است.

مدل جریان داده

در این توصیف جریان داده از میان entity با استفاده از عبارتهای همروند انتساب سیگنال بیان می شود. همانطور که از اسم این نوع توصیف مشخص است، عبارتهای همروند مقادیری را به سیگنالها نسبت می دهند. در این نوع توصیف، هنگام شبیه سازی، تمامی عبارتها به صورت همروند اجرا میشوند. به عبارت دیگر بر خلاف زبانهای برنامه نویسی که به صورت سریال اجرا می شوند، عبارتهای همروند به طور موازی اجرا می شوند. هر عبارت همروند توسط ابزار سنتز به گیتهای منطقی معادل تبدیل می شود. انتساب یک سیگنال در VHDL به صورت زیر است:

$$A \leq B;$$

عبارت فوق بدین معناست که مقدار کنونی B را می گیرد. به عبارت دیگر مانند آنست که دو سیم به هم متصل شوند و جهت جریان از سیم B به A باشد. جهت شبیه سازی، تاخیرهای زمانی را نیز می توان در این عبارت های همروند اعمال کرد. مانند:

$$A \leq B \text{ AFTER } 10 \text{ ns};$$

باید توجه داشت که عبارت فوق تنها برای شبیه سازی است و قابل سنتز به گیت منطقی نیست و ابزارهای سنتز نمی توانند ای عبارت را تبدیل به گیتهای منطقی کنند، بنابراین در یک طراحی واقعی نباید این تاخیرها اعمال شود و تنها هنگام شبیه سازی باید اعمال شود. در زیر مدل جریان داده مالتی پلکسر آورده شده است:

```
ARCHITECTURE data_flow OF mux2to1 IS
  -- Signal declaration
  SIGNAL and1_out : BIT;
  SIGNAL and2_out : BIT;

BEGIN

  and1_out <= NOT ( sel ) AND input1;

  and2_out <= sel AND input2;

  output <= and1_out OR and2_out;
```


برای شبیه سازی می توان تاخیرها را نیز اعمال نمود .به عنوان مثال فرض کنیم قرار است که این مالتیپلکسر بر روی تکنولوژی ای پیاده سازی شود که هر گیت آن دارای تاخیر 5ns باشد.در این صورت معادل بدنه architecture فوق به صورت زیر می شود:

```
ARCHITECTURE data_flow_sim OF mux2to1 IS

    -- Signal declaration
    SIGNAL not_sel    : BIT;
    SIGNAL and1_out   : BIT;
    SIGNAL and2_out   : BIT;

BEGIN

    not_select <= NOT ( sel ) AFTER 5 ns;

    and1_out <= not_sel AND input1 AFTER 5 ns;

    and2_out <= sel AND input2 AFTER 5 ns;

    output <= and1_out OR and2_out AFTER 5 ns;

END data_flow_sim;
```

مدل رفتاری

در این نوع از توصیف ، رفتار entity مورد نظر ، توسط عبارتهایی بیان می شود که به صورت سریال اجرا میشوند. این نوع توصیف یا عبارت process صورت می گیرد. رفتار یک entity به صورت یک الگوریتم در عبارت process بیان می شود.

عبارت process یا کلمه کلیدی PROCESS شروع و با کلمات کلیدی END PROCESS خاتمه می یابد. تمام عباراتی که در بین کلمه کلیدی PROCESS و END PROCESS هستند جزء عبارت process به حساب می آیند. عبارت process از سه قسمت تشکیل شده است: لیست حساس ، قسمت اعلانی، و قسمت عبارات.

✓ لیست حساس: یک عبارت process همیشه فعال است و در تمامی زمانها اجرا می شوند مگر آنکه متوقف شود. بعد از کلمه کلیدی PROCESS ، لیست (سیگنالهای) حساس در داخل پرانتز مشخص می شوند. هنگامی که روی یکی از سیگنالهای حساس اتفاقی روی دهد، process برانگیخته خواهد شد. هنگامی که اجرا به آخرین عبارت ترتیبی رسید ، process تا اتفاق دیگری بر روی سیگنالهای حساس، به حالت تعلیق در می آید.

✓ قسمت اعلانی: قسمت اعلانی جهت تعریف ثابتها یا متغیرهای محلی که تنها در داخل process قابل دسترسی هستند ، مورد استفاده قرار می گیرند. قسمت اعلانی process بین قسمت لیست حساس و کلمه رزرو شده BEGIN قرار دارد.

✓ قسمت عبارات: قسمت عبارات ، بین کلمات کلیدی BEGIN و END PROCESS قرار دارد. در این قسمت تمام عبارات به صورت ترتیبی در شبیه سازی اجرا می شوند. و یک عبارت تا زمانی که عبارت قبلی آن اجرا نشده است ، اجرا نمی شوند.

گرامر یک عبارت process به صورت زیر است:

PROCESS (لیست حساس)

[قسمت اعلانی]

BEGIN

[قسمت عبارات]

END PROCESS ;

برای مثال مالتی پلکسر ۲ به ۱، بدنه architecture برای توصیف رفتاری به صورت زیر است:

```
ARCHITECTURE behavioral OF mux2to1 IS  
BEGIN
```

```
    PROCESS (input1, input2, sel)  
    BEGIN
```

```
        IF (sel = 1) THEN  
            output <= input2;  
        ELSE  
            output <= input1;  
        END IF;
```

```
    END PROCESS;
```

```
END behavioral;
```

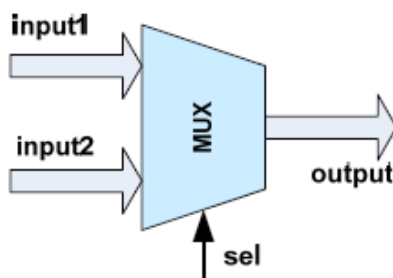
همانطور که از عبارات فوق مشخص است، تنها مدل رفتاری مالتیپلکسر نوشته شده است. یعنی هر وقت sel=1 شد، خروجی مقدار ورودی دوم یعنی input2 و هنگامی که sel=0 باشد، خروجی مقدار ورودی اول یعنی input1 را داشته باشد.

این نوع توصیف یعنی توصیف رفتاری برای شبیه سازی و نوشتن test bench بسیار مناسب است. پیاده سازی یک طرح با استفاده از توصیف رفتاری نیاز به توجه و تجربه دارد. زیرا از آنجایی که این توصیف در سطح بالاتری از سطح گیت نوشته شده است. ابزار سنتز باید این توصیف را به سطح گیت برود. و چنانچه این توصیف به گونه ای نوشته شده باشد که قابل فهم برای ابزار سنتز نباشد، نتیجه تبدیلی که ابزار سنتز به سطح گیت انجام می دهد، کاملاً متفاوت با آنچه که مورد نظر طراح می باشد، خواهد بود! توصیف یک مدار با استفاده از مدل رفتاری نیاز به توجه و دقت زیاد دارد و دارای پیچیدگی خاص خود می باشد. زیرا چنانچه مدار کمی پیچیده باشد احتمال اشتباهاتی در سطح رفتار زیاد می شود و از آنجایی که این توصیف در سطح رفتاری است نه سطح گیت، بررسی و پیدا کردن اشتباهات بسیار مشکل است. اما با این وجود، این نوع مدل بسیار مناسب برای شبیه سازی و test bench است.

کلمه کلیدی GENERIS

زبان VHDL دارای قابلیتها و تواناییهای زیادی است که به طراح اجازه می دهد طراحی خود را بسیار انعطاف پذیر و بهینه طراحی نماید.

در بسیاری مواقع طراح نیاز دارد یک بلوکی که برای مدار خاصی طراحی کرده است را برای طراحیهای بعدی خود نیز از آن استفاده کند، بدون آنکه نیاز باشد فایل VHDL آنرا دوباره بنویسد. به عنوان مثال طراح می خواهد مالتیپلکسر ۲ به ۱ را برای باس داده مطابق شکل شماره ۸-۳ پیاده سازی نماید.

شکل شماره ۸-۳ مالتیپلکسر ۲ به ۱ برای باس داده

فرض کنیم که باس داده دارای اندازه ۸ باشد. در این صورت پیاده سازی آن به صورت زیر خواهد بود:

```
ENTITY mux2to1_bus IS
  PORT (
    input1 : IN BIT_VECTOR ( 7 downto 0);
    input2 : IN BIT_VECTOR( 7 downto 0);
    sel : IN BIT;
    output : OUT BIT_VECTOR( 7 downto 0) );
END mux2to1_bus;

ARCHITECTURE data_flow OF mux2to1_bus IS
BEGIN

  output <= input1 WHEN ( sel = '0' ) ELSE input2;

END data_flow;
```

حال چنانچه طراح بخواهد این مالتیپلکسر را برای یک باس ۱۶ تایی بکار برد باید تغییرات زیادی در آن دهد. در اینگونه موارد VHDL دارای قابلیت است که به طراح اجازه می دهد طرح خود را تنها با تغییر یک متغیر، بانیاز جدید خود سازگار کند. این قابلیت با کلمه کلیدی GENERIS امکان پذیر است.

مثلا طراح در همان ابتدا می تواند شکل فوق را به صورت زیر توصیف نماید:

```
ENTITY mux2to1_generic IS
  GENERIC ( size : INTEGER := 8);
  PORT (
    input1 : IN BIT_VECTOR ( size-1 downto 0);
    input2 : IN BIT_VECTOR( size-1 downto 0);
    sel : IN BIT;
    output : OUT BIT_VECTOR( size-1 downto 0) );
END mux2to1_generic;

ARCHITECTURE data_flow OF mux2to1_generic IS
BEGIN

  output <= input1 WHEN ( sel = '0' ) ELSE input2;

END data_flow;
```

در توصیف بالا چنانچه مقدار size از ۸ به ۱۶ تغییر کند این مالتیپلکسر می تواند برای باس ۱۶ تایی ی کار رود. توصیف یک مدار به گونه ای که دارای چنین قابلیت انعطاف پذیری باشد نیاز به تجربه در VHDL و آگاهی از توانایی ها و محدودیتهای آن دارد. در غیر این صورت ، چه بسا ممکن است توصیف نهایی نه تنها چنین قابلیتی نداشته باشد بلکه نتیجه حاصل از سنتز کاملا متفاوت با آنچه که طراح نیاز دارد ، باشد. باید در این جا متذکر شد که مدارهایی که به صورت GENERIS طراحی می شوند ممکن است از لحاظ سرعت و یا حجم بهینه نباشند.

نرم افزار طراحی و پیاده سازی سخت افزار ISE

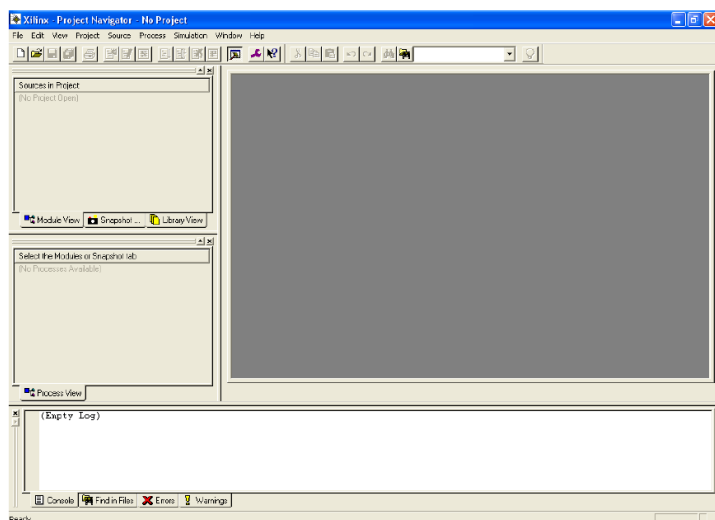
این نرم افزار یکی از محصولات شرکت Xilinx است و به منظور اجرای پروژه های طراحی سخت افزاری مرتبط با تراشه های این شرکت مورد استفاده قرار می گیرد. از جمله FPGAهایی که این شرکت سازنده آن است می توان به تراشه های سری SPARTAN و Virtex اشاره نمود.

نرم افزار Xilinx ISE

آشنایی با نرم افزار ISE

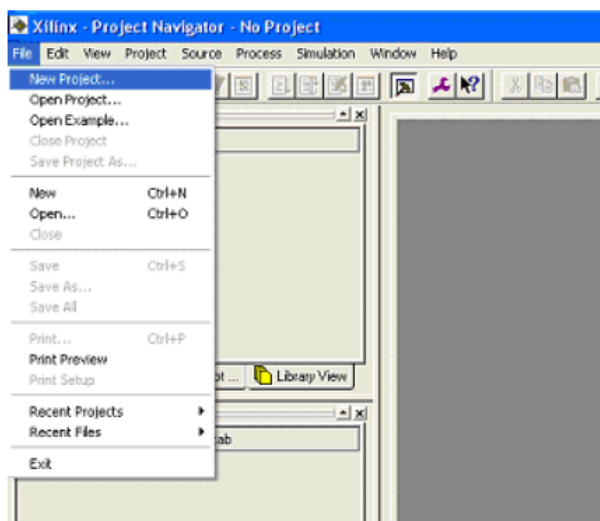
در این فصل چگونگی طراحی توسط نرم افزار Xilinx ISE را بطور دقیق با جزئیات کامل آورده شده است و همچنین چگونگی کار با انواع روشهای طراحی با تراشه های شرکت Xilinx بررسی شده است. روشهای طراحی ذکر شده در اینجا شامل طراحی بوسیله نوشتن کد با زبان Verilog/VHDL ، طراحی شماتیکی با محیط ECS و طراحی بوسیله دیاگرام حالت با محیط StateCAD می باشد . شکل شماره ۱-۳ محیط کلی این نرم افزار را نشان می دهد.

شکل شماره ۱-۳
محیط کلی نرم افزار ISE

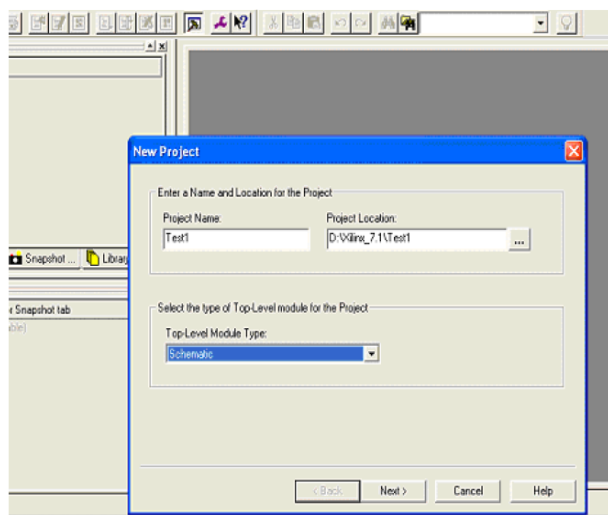
ایجاد یک پروژه جدید

گزینه File>New Project را انتخاب نموده و اسم پروژه خود را در جای مربوطه وارد کنید (شکل شماره ۲-۳).

شکل شماره ۲-۳ ایجاد پروژه ی جدید

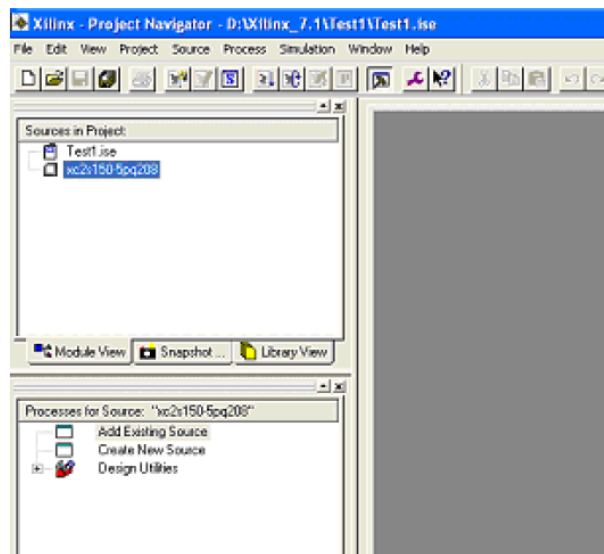
گزینه Next را کلیک کرده ، نوع و شماره IC خود را به همراه دیگر مشخصات آن و نیز زبان برنامه نویسی را انتخاب نمایید .بقیه پنجره ها را بصورت پیش فرض بپذیرید و در انتها Finish را کلیک نمایید (شکل شماره ۳-۳).

شکل شماره ۳-۳

ایجاد پروژه ی جدید

در نهایت پنجره نرم افزار شما به صورت شکل شماره ۳-۴ در خواهد آمد.

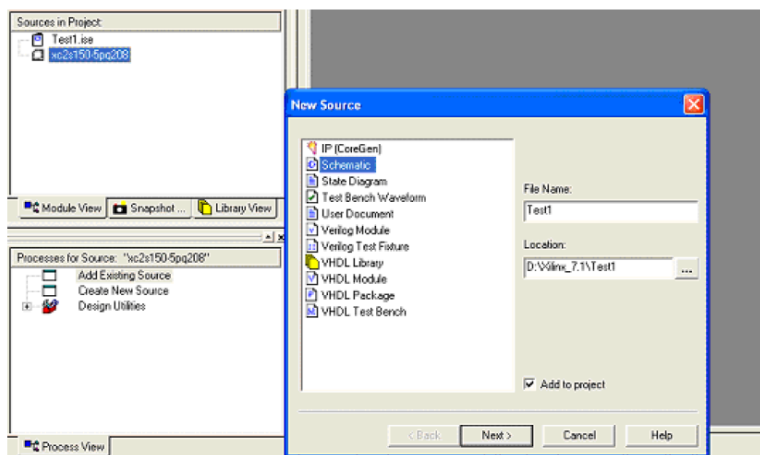

شکل شماره ۳-۴

پنجره نرم افزار Xilinx ISE

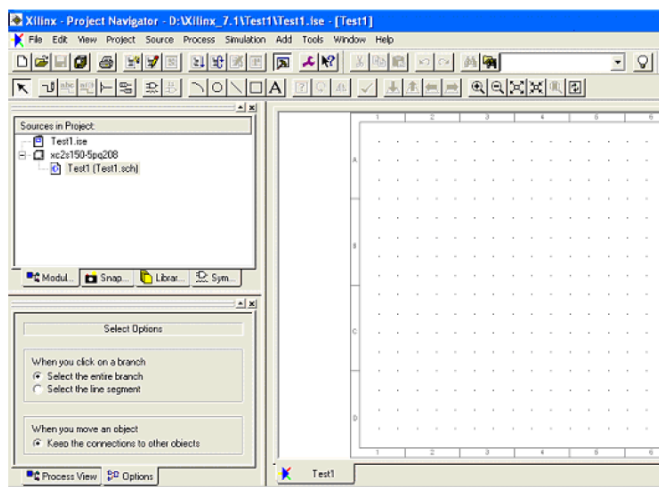
اضافه کردن فایل شماتیک جدید به پروژه

در Project Navigator گزینه New Source > Project را انتخاب کنید (شکل شماره ۳-۵).

شکل شماره ۳-۵: روش اضافه کردن فایل شماتیک جدید به پروژه

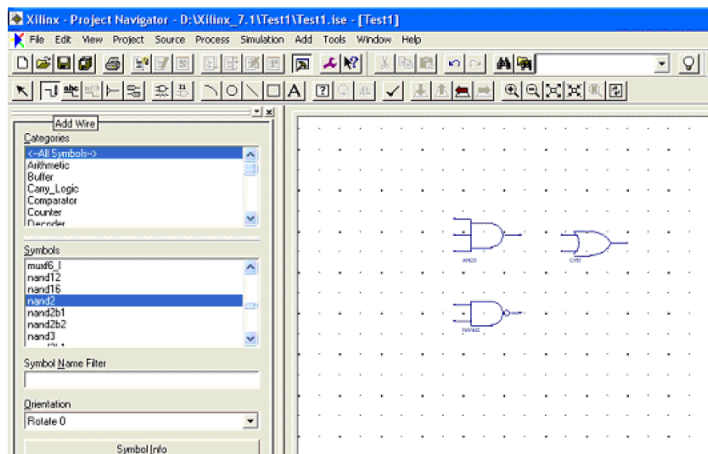
گزینه Next و سپس Finish را بزنید. محیط طراحی شماتیک با نام فایل خودتان ایجاد می گردد (شکل شماره ۳-۶).

شکل شماره ۳-۶

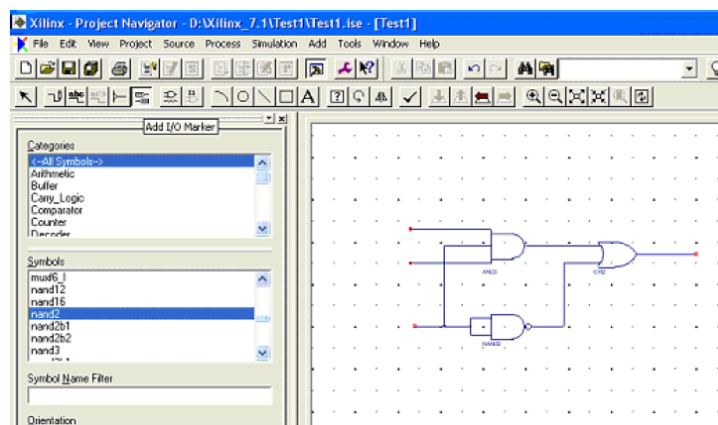
روش اضافه کردن فایل شماتیک جدید به پروژه

برای انتخاب المان از دکمه Add Symbol استفاده نمایید . اکنون پنجره شما به ترتیب زیر خواهد بود .
سمبل 3 and که همان گیت and با سه ورودی است انتخاب نموده و سپس روی صفحه شماتیک کلیک کنید و شکل شماره ۳-۷ را میسازیم.

شکل شماره ۳-۷ طریقه برنامه نویسی گرافیکی

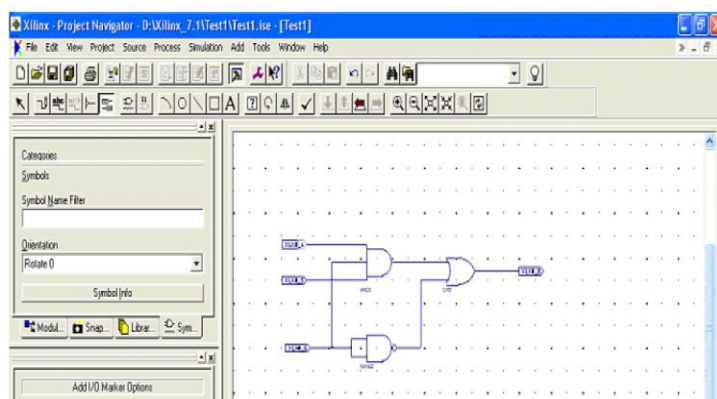
حال باید Wiring (سیم بندی) مدار را انجام دهید . پس دکمه Add Wire را انتخاب و با کلیک کردن روی هر نقطه شماتیک مشغول Wiring شوید . حالا Wiring شماتیک به صورت شکل شماره ۳-۸ در آمده است .

شکل شماره ۳-۸

طریقه برنامه نویسی گرافیکی

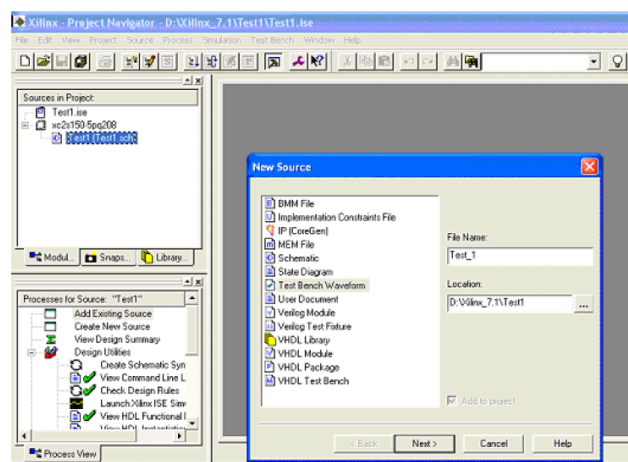
حالا باید سیگنالهای ورودی و خروجی را به صورت یک پورت تعریف نمائید . پس دکمه Add I/O Marker را انتخاب و در قسمت Add I/O Marker Option گزینه Add an Input Marker را کلیک کنید .حالا روی سیگنالهای ورودی کلیک کنید . برای تعریف پورت خروجی نیز گزینه Add an Output Marker را کلیک کنید و روی سیگنال خروجی کلیک کنید . در نهایت پورتها به صورت شکل شماره ۹-۳ به شماتیک اضافه می شوند.

شکل شماره ۹-۳ طریقه برنامه نویسی گرافیکی

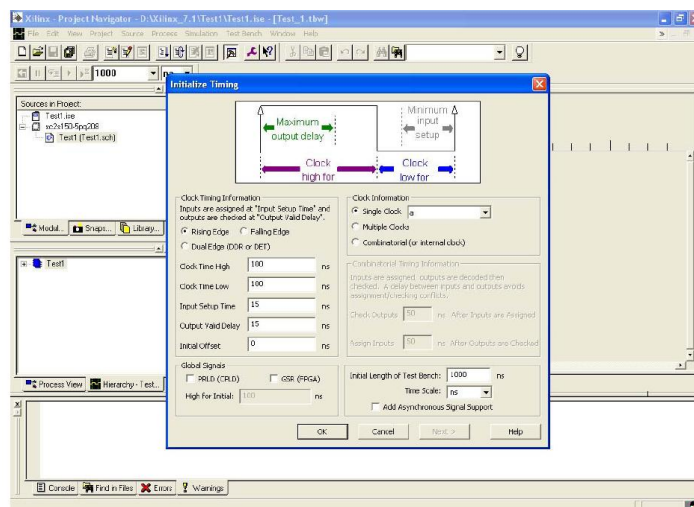
برای نامگذاری پورتهای ورودی و خروجی دکمه Add Net Name را انتخاب ، اسم پورتها را وارد و روی پورت مورد نظر کلیک کنید .حالا باید شماتیک خود را ذخیره کرده و سپس توسط دکمه چک نمائید تا دارای اشکال نباشد .پس از اینکه از شماتیک خود مطمئن شدید، از محیط شماتیک خارج شده و به محیط اصلی نرم افزار باز گردید.

برای شبیه سازی مدار خود باید فایل دیگری با نام Test Bench Waveform را اضافه کنید .این فایل جدید برای شبیه سازی فایل اصلی استفاده می گردد (شکل شماره ۱۰-۳).

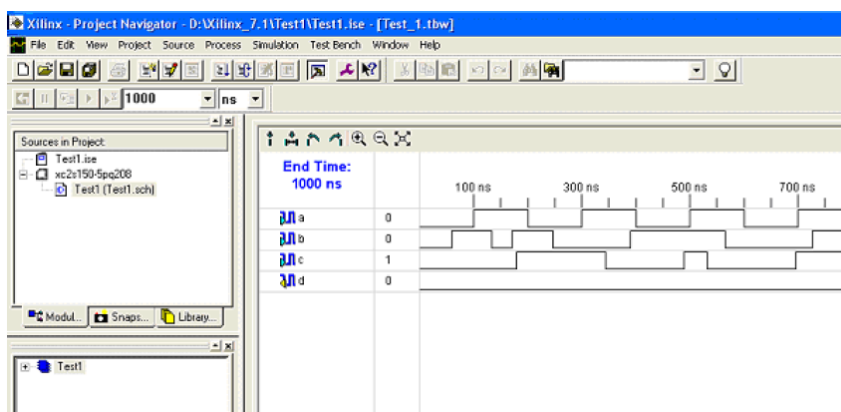
شکل شماره ۱۰-۳ طریقه شبیه سازی مدار در ISE

سپس محیط تولید شکل موج برای پورتهای ورودی ظاهر می شود (شکل شماره ۱۱-۳).

شکل شماره ۱۱-۳: شیبه سازی مدار در ISE

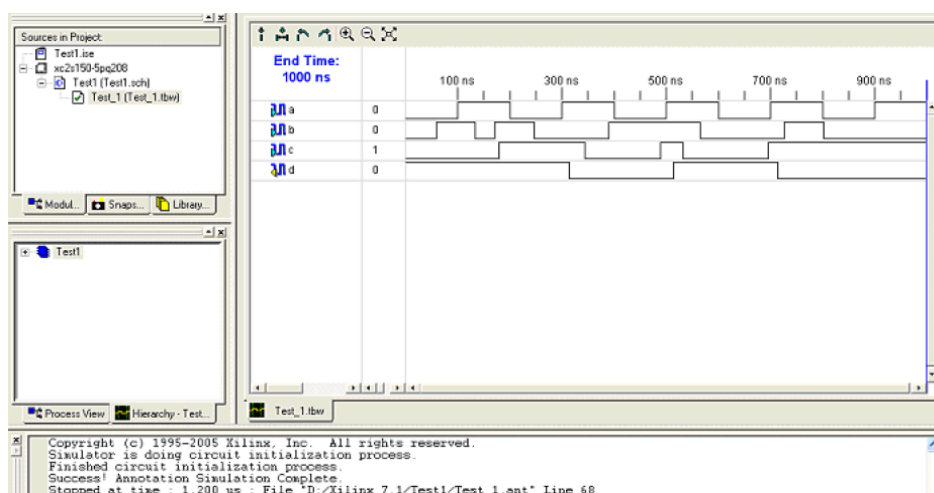
گزینه ADD Asynchronous Signal Support را انتخاب نموده و گزینه Next را کلیک نمایید. حالا یک سیگنال را به عنوان پالس ساعت تعریف کنید. گزینه Asynchronous Signal را انتخاب نموده تا بتوانید هر جایی از شکل موج را که می خواهید ، تغییر دهید و به دنبال آن سیگنالهای باقیمانده را جهت مقداردهی Add کنید. پنجره زیر ظاهر می شود حالا می توانید با کلیک ماوس هر جایی از سیگنال را که بخواهید مقدار یک و یا صفر بدهید. مثلاً می توانید شکل موج شماره ۱۲-۳ را در نظر بگیرید.

شکل شماره ۱۲-۳

طریقه شیبه سازی مدار در ISE

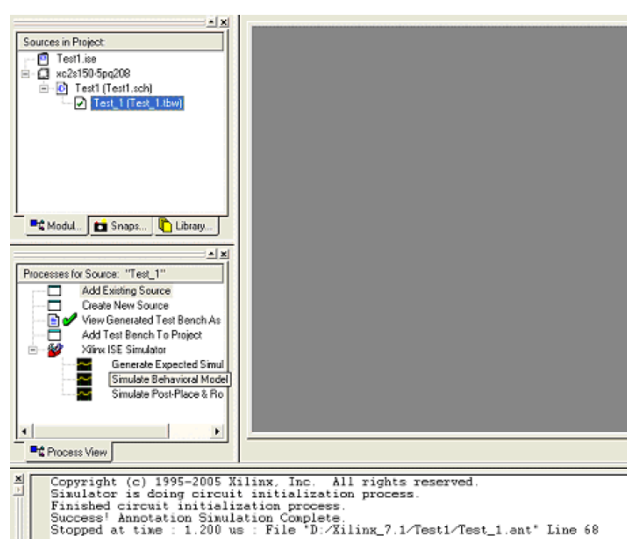
این فایل را ذخیره نموده و از این محیط خارج شده و به محیط اصلی باز گردید. در محیط اصلی روی فایل Test Bench Waveform کلیک کرده تا HighLight شود و سپس از پنجره Process view گزینه Generate Expected simulation result را دوبار کلیک کنید. پنجره محیط قبلی مجدد باز می شود با این تفاوت که سیگنال خروجی بر اساس شماتیک مقدار یافته است (شکل شماره ۱۳-۳).

شکل شماره ۱۳-۳

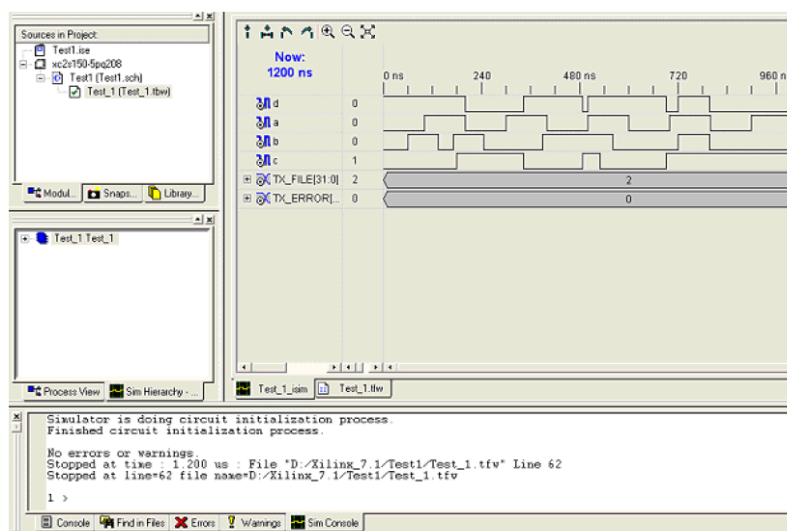
طریقه شبیه سازی مدار در ISE

فایل را ذخیره نموده و خارج شده و به محیط اصلی باز گردید. در این حالت دوباره فایل Bench Test Waveform را High Light نموده و از پنجره Process view گزینه Behavioral Model Simulate را دوبار کلیک کنید (شکل شماره ۱۴-۳).

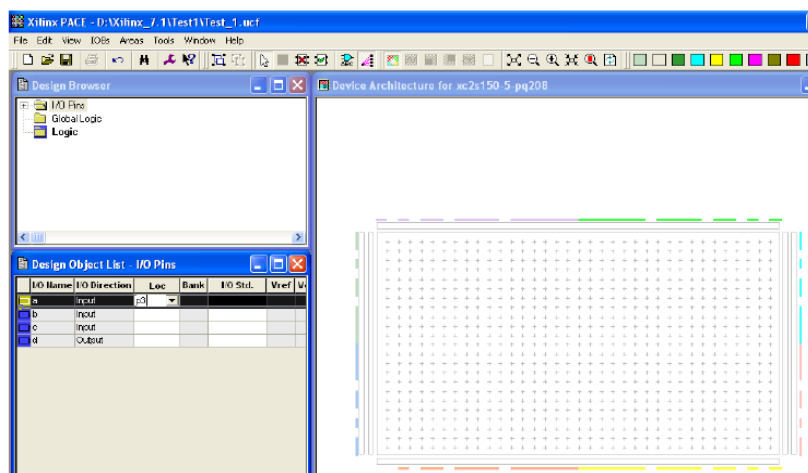
شکل شماره ۱۴-۳ کار با محیط Tese Waveform

پنجره شکل شماره ۱۵-۳ که نتایج شبیه سازی را نشان می دهد، ظاهر می شود.

شکل شماره ۱۵-۳ نتایج شبیه سازی

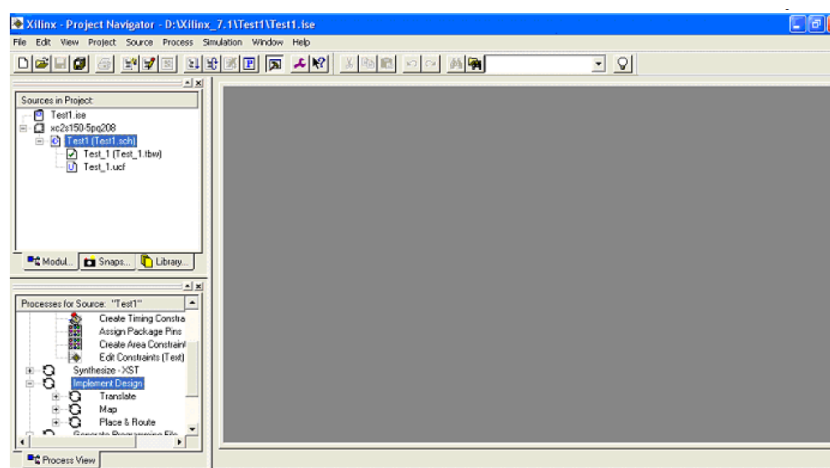
حالا می خواهیم مدار خود را برای پیاده سازی روی FPGA آماده کنیم ، پس ابتدا باید برای پورتها روی FPGA پایه ای در نظر بگیریم . به این کار Pin Assignment می گویند . برای همین منظور فایل جدیدی را با نام Implementation Constraint باید به پروژه اضافه نمائیم .این فایل با پسوند *.ucf ساخته می شود .این فایل را High Light نموده و از پنجره Process view گزینه Assign Package Pins را انتخاب نمائید. پنجره شکل شماره ۱۶-۳ ظاهر می شود که در حقیقت FPGA را با پایه های آن نشان می دهد.

شکل شماره ۱۶-۳ محیط Assign Package

پورتهای مدار شما نیز در پنجره Design Object List – I/O Pin ظاهر شده اند. برای در نظر گرفتن یک پایه برای هر پورت ورودی یا خروجی در این پنجره و زیر ستون Loc عبارت P را به معنای پین و بعد عدد پایه را مشخص کنید . مثلاً بنویسید: P3

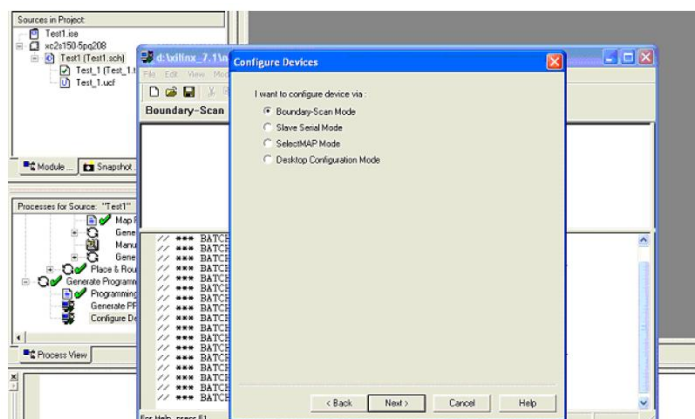
هنگامیکه برای تمامی پورتهای ورودی و خروجی پایه‌های در نظر گرفتید، این فایل را ذخیره نموده و از این محیط خارج شوید . در محیط اصلی نرم افزار فایل شماتیک اصلی خودتان را Highlight نموده و از پنجره Process view گزینه Implement Design را دو بار کلیک نمائید (شکل شماره ۱۷-۳).

شکل شماره ۱۷-۳ محیط Implement Design

سپس نرم افزار مشغول سنتز و پیاده سازی فایل شماتیک شما روی FPGA خواهد شد . بعد از آن برای پروگرام نمودن FPGA روی برد ، نرم افزار باید فایلی را با نام *.bit تولید نماید . این کار را با دو بار کلیک کردن روی گزینه Generate Programming File در پنجره Process view انجام دهید

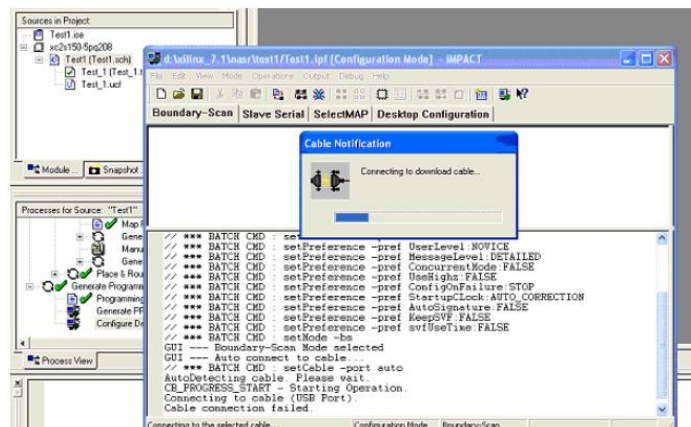
حالا نرم افزار باید از طریق پروگرامری که به پورت پرینتر کامپیوتر خود وصل کرده اید . FPGA روی برد را برنامه ریزی نماید . به همین منظور گزینه (iMPACT) Configure Device را دوبار کلیک کنید . گزینه ها را به صورت پیش فرض پذیرفته و Next را کلیک نمائید (شکل شماره ۱۸-۳).

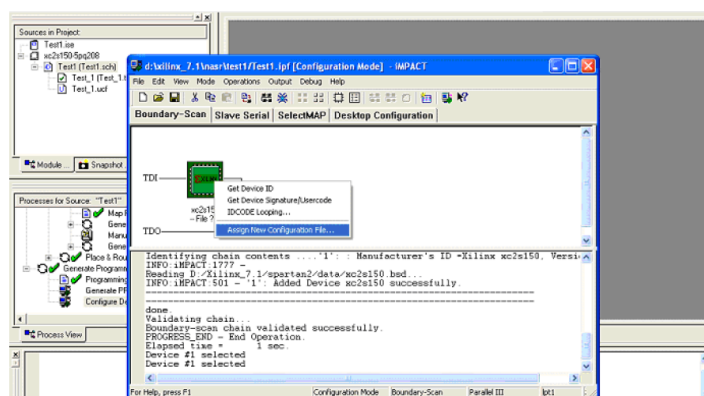
شکل شماره ۱۸-۳

پروگرام نمودن FPGA در ISE

در نهایت نرم افزار به طور اتوماتیک کابل برنامه ریزی شما را تشخیص و FPGA روی برد را خواهد شناخت. سپس روی FPGA راست کلیک نمائید و فایل bit را که در مرحله قبل تولید شده را باز کنید (شکل شماره ۱۹-۳ و ۲۰-۳).

شکل شماره ۱۹-۳ شناساندن فایل برنامه به آی سی

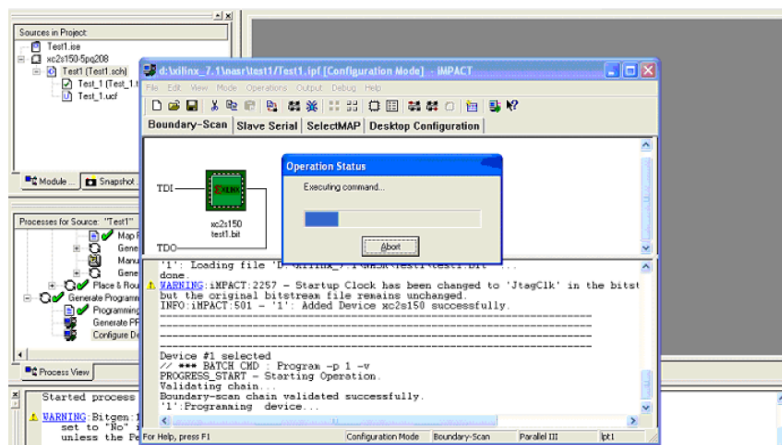

شکل شماره ۲۰-۳

پروگرام نمودن FPGA در ISE

در این حالت فایل bit شما زیر FPGA شما در نظر گرفته می شود . روی FPGA راست کلیک نموده و گزینه Program را کلیک نمایید . نرم افزار شروع به برنامه ریزی FPGA از طریق کابل پروگرامر شما خواهد کرد (شکل شماره ۲۱-۳).

حالا شما طرح خود را با موفقیت روی FPGA پیاده سازی و برنامه ریزی نمودید.

شکل شماره ۲۱-۳

پیاده سازی و برنامه ریزی طرح بر روی FPGA